

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik,
eller Postboks 875, Oslo.

NR. 5/6

1954

13. ÅRG.

INNFØRELSEN AV FRIMERKET I NORGE

*Av førstesekretær i Poststyret,
E. Tommelstad.*

Innførelsen av frimerket var nok i seg selv en betydningsfull reform, men bakgrunnen for denne reformen var en uten tvil like betydningsfull reform, nemlig innførelsen av ens porto for hele landet, uten hensyn til avstanden mellom poststedene.

Begge disse betydningsfulle reformene i Postverkets utviklingshistore ble gjennomført fra samme tidspunkt, 1. januar 1855.

«Lov om Brevporto af 19. Januar 1837» § 1, bestemte bl. a.:

«For Befordringen af et enkelt Brev, hvorved forstaaes det, som ikke veier mere end 3/4 Lod, fastsættes Portoen saaledes, at naar Veilængden er 6 Mile eller derunder, betales 4 Sk., naar den er over 6 Mile, tillægges 2 Sk. for hver følgende 6 Mile, indtil Veilængden i det hele er 24 Mile, og naar den er over 24 Mile, tillægges 2 Sk. for hver følgende 6 Mile . . . »

Også i tidligere postforordninger hadde portoen vært fastsatt etter befordringsdistansen, men portoloven av 19. januar 1837 innebar likevel en modifisering i forhold til hva som hadde gjeldt tidligere.

Det tør antas at de korresponderende fant portoen høy, især når det gjaldt brev til steder som lå langt borte. Men også

Postverkets egne tjenestemenn synes å ha hatt samme mening. I en senere delvis offentliggjort levnetsberetning skrevet i 1862 av postmester i Kongsvinger, Ole Tommelstad, heter det bl. a.:

«I Aaret 1834 indløb der til samtlige Postcontoirer et Cirkulaire, hvorefter enhver Postmester havde at afgive sin For-
meening, om hvorvidt han maatte ansee det for gavnligt, at der ansattes Postfø-
re, der havde at føre Posten i Hovedrou-
terne mellem Sverig og Norge samt Lan-
dets Kjøbsteder, samt om hvorledes Post-
befordringen forøvrigt burde indrettes.
Ved hertil at fremsætte min individuelle
Formeening, tillod jeg mig, skjøndt saa-
dant ikke var forlangt, tillige at fremsæ-
tte nogle Bemærkninger over den da bruge-
lige Portoansættelse af med Posten afsen-
dendes Breve, som forekom mig at være i
høi Grad uretfærdig for de nordlige og
vestlige Egnes Vedkommende, ligesom jeg
ogsaa troede den skadelig ikke alene for
det Offentliges Vedkommende, men i det
Hele taget for det hele Land, da for Ex.
et Brev til Wadsø eller Wardøehuus blev
saa kostbart, især under Vintermaaneder-
ne, da Posten befordredes over Haparanda,
at det høilig maatte indskrænke Corre-
spondancen, hvilket ogsaa for en Deel
traf de vestlige Egne. Jeg tog mig derhos

den Frihed at henstille til det høie Departement, om det ikke maatte ansee det gjørligt og gavnligt, at Portoansættelsen blev lige for det hele Land, saa at Portoen blev den samme, om Brevet var adresseret til næste Postcontoir eller Postaabnerie . . . »

Et langt skritt videre på veien mot ensartet porto for hele landet var «Lov om Brevporto m. V. af 12te August 1848» som trådte i kraft fra 1. januar 1849. Loven lød slik:

«§ 1. For Befordringen af et enkelt Brev, hvorved forstaaes det, som ikke veier mere end 3/4 Lod, fastsættes Porto saaledes, at naar Veilængden er 20 Mile eller derunder betales 4 Skilling; naar den er over 20 Mile 8 Skilling. Overeensstemmende hermed udfærdiger vedkommende Regjerings-Departement de specielle Brevpost-taxter mellem samtlige Postcontoirer og Postaabnerier i Riget.

§ 2. For Befordringen af Breve, der veie over 3/4 Lod, stiger Porto i Forhold til Vægten saaledes, at der for et Brev, som veier: over 3/4 Lod indtil 1 Lod betales 1½ Brevporto, over 1 Lod indtil 1½ Lod betales 2 Brevporto, over 1½ Lod indtil 2 Lod betales 2½ Brevporto, o.s.v. for hvert halve Lod mere Vægt en halv Brevporto mere.

§ 3. For Befordringen af Breve eller Pakker, hvori der er Pengerepræsentativer, betales, foruden den almindelige Porto af Følgebrevet efter §§ 1 og 2, for hver 50 Speciesdaler Brevet eller Pakken indeholder, Halvdelen af Porto for et enkelt Brev. Hvad der er under 50 Spd. regnes for fulde 50 Spd. Naar der i et Brev forsendes Sølvmynt under 1 Spds. Beløb, regnes Porto for Mynten ikke efter Vægten, men som om Beløbet var fremsendt i Sedler.

§ 4. Udenfor den i ovennævnte §§ bestemte Porto til Postkassen erlægges intet Indlevering- eller Udleveringsgebyr eller Skriver- og Veierpenge til vedkommende Postmestere eller Postaabnere, derimod bliver Bærepengene at erlægge i de Tilfælde og efter de Regler, som af Kongen bestemmes, hvilket ogsaa gjælder med Hensyn til Gebyrer for Udførelse af visse Tjenester, som ydes de Corresponderende, og som disse ikke i Almindelighed benytte, som f. Ex. at give Beviis for Modtagelsen af Breve og andet deslige. Bærepengene skulle, naar de paabydes, erlægges af Modtagerne, og maae ikke oversti-

ge 1 Skilling for hvert Brev. For det Tab i Indtægter, som vedkommende Postembedsmænd og Postbetjente lide derved, at de i Begyndelsen af denne § nævnte Gebyrer ikke længere af dem skulle oppebæres, skulle de erholde saadan Erstatning, at der af Statskassen aarlig udbetales hver af dem en Sum, der svarer til det Gjennemsnittsbetrag, som de nævnte Gebyrer, nemlig Indleverings- og Udleveringsgebyr, Skriver- og Veierpenge, have udgjort i Aarene 1844 til 1848 inclusive. For de Postaabnerier, som, naar denne Lov træder i Kraft, endnu ikke maatte have bestaaet i 5 Aar, beregnes Gjennemsnittsbetraget af den deres Indehavere tilkommende Erstatning efter det Tidsrum, hvori de have bestaaet. I Tilfælde af Vacance i et Postmesterembede eller i en Postbetjening, bestemmer Kongen midlertidig Embedets eller Bevillingens Indtægter, hvilke derefter undergives næste Storchings Revision.

§ 5. Naar Correcturark forsendes aabne, alene omslagne med et Baand eller en Snor og forsynede med den nødvendige Adresse, betales for hvert Ark kun 1/4 af Brevporto for et enkelt Brev. Kongen bemyndiges derhos til at bestemme en vis Portomoderation for trykte Circulairer, trykte Anbefalingsbreve, trykte Priiscouranter, trykte Subscriptionsplaner og Prøvenummere af Aviser og Tidsskrifter, naar saadanne Sager sendes under Korsbaand samt ved Afsendelsen frankeres, og der paa dem intet Andet end Adressen er skrevet, hvilken Portomoderation skal bestemmes i Forhold til hver enkelt Forsendelses samlede Vægt.

§ 6. For Befordringen af Tidender og Tidsskrifter erlægges en i Forhold til deres Priis bestemt aarlig Betaling saaledes:

af de første 5 Spd. som de koste	1/6 Deel
af de dernæst følgende 5 Spd. ...	1/12 »
af de dernæst følgende 5 Spd. ...	1/15 »
og af hvad de koste mere	1/18 »

For indenrigske Tidender og Tidsskrifter regnes denne Betaling efter deres Priis for Abonnenterne paa Udgivelsesstedet, for udenrigske efter den Priis, hvormed de betales paa nærmeste udenrigske Postcontoir, hvorfra de av det norske Postvæsen kunne forlanges hidsendte. For indenrigske og udenrigske Tidender og Tidsskrifter, hvis Udbredelse det ansees gavnligt at befordre, bemyndiges Kongen til at nedsætte den ovenbestemte Betaling,

Kans Kongelige Majestæts naadigste Proposition af 1ste Februar 1854.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders, gøre vittersligt:

Da vi have fundet, at Indførelsen af en billig eensformig Porto for Brevs Befordring med Posterne er forenelig med Statskassens Resourcer og er ønskelig som en Fuldstændiggjørelse af den Portoreform, der bevirkedes ved Lov om Brevportoen m. B. af 12te August 1848, samt at derhos nogle andre hermed i Forbindelse staaende Forandringer i de nu gjældende Regler om Betalingen for, hvad der forsendes med Posterne, bør foregaae, skulle Vi, ved høslagt at lade følge Afkrift af den Norske Regjerings underdanigste Indstilling, betræffende denne Sag, naadigst indbyde Stortinget til at fatte Beslutning, overensstemmende med ved-

lagte Udkast til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Brevportoen m. B. af 12te August 1848.

Kans Majestæt forbliver Norges Altes Storching med al Kongelig Naade og Indest velbevaagen.

Givet paa Stockholms Slot den 1ste Februar 1854.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

Freder. Due.

Schouboe.

Udkast

til Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven om Brevportoen m. B. af 12te August 1848.

Ifødetfor de Forskrifter, som indeholdes i §§ 1, 2 og 3 af Loven om Brevportoen m. B. af 12te August 1848, skulle følgende Bestemmelser for Fremtiden være gjældende:

§ 1.

For Befordringen af et enkelt Brev, hvorved forstaaes det, som ikke veier mere end $\frac{1}{2}$ Lod, erlægges, uden Hensyn til den Veilængde, hvori Brevet beføres, en Porto af:

- a) 4 Skilling, naar det affendes betalt,
- b) 5 Skilling, naar det affendes ubetalt.

§ 2.

Portoen kan forud betales ved paahæftede Frimærker, som i saadant Diemed udfærdiges af Postvæsenet og betales med 4 Skilling for Stykke, gjældende for et enkelt Brevs Porto, og med 3 Epd. 24 Skill. for 100 Stykker. Frimærker skulle, un-

der Jagttagelse af de nærmere Forskrifter, som af Kongen fastsættes, udsælges ved samtlige Postcontorer, Postexpeditioner eller Postaabnerier i Kjøb- og Ladestederne samt ved de Postexpeditioner eller Postaabnerier i Landdistricterne, som af Kongen bestemmes. De feres vedkommende Postembedsmænd og Postbetjente i Afregning efter den ovennævnte Priis af 3 Epd. 24 Skill. for 100 Stykker; det Mere, som de udbringes til ved at udsælges i mindre Antal, tilfalder vedkommende Postembedsmænd og Postbetjente, som derimod ikke tillægges nogen yderligere Godtgjørelse for Forhandlingen.

§ 3.

For Befordringen af Breve, der veie over $\frac{1}{2}$ Lod, stiger Portoen i Forhold til Vægten saaledes, at der for et Brev, som veier:

over $\frac{1}{2}$ Lod indtil 2 Lod, betales dobbelt Brevporto eller anvendes 2 Frimærker,

" 2 " — 3 " — 3dobbelt " — 3 —

" 3 " — 4 " — 4dobbelt " — 4 —

o. s. v. een Brevporto eller eet Frimærke mere for hvert Lod.

hvilken Nedsættelse kan af Kongen igjen tilbagekaldes.

Hvor stor Deel af Betalingen, der skal tilflyde Postkassen for Befordringen, og hvor stor Deel vedkommende Postembedsmænd og Postbetjente for Distributionen samt for Betalingens Indfordring og Regnskabsførelsen derover, bestemmes af Kongen. Tidsskrifter, som kan udkomme fjerdingsaarviis, maandesvis eller i Almindelighed med længere bestemt Mellemfrist end 1 Uge, besørgeres kun sendte med Posten, efterhaanden som Rummet i Postkufferten eller Væskerne tillade det.

§ 7. Kongen bemyndiges til, forsaavidt angaaer Forsendelser mellem Norge og Udlandet, at foretage de Modificationer i de legale Portotaxter og Vægtprogressioner, som maatte være nødvendige, for med fremmede Stater at kunne træffe Overeenskomst om Porto for den gjensidige Befordring af Breve, Tidender og andet deslige.

§ 8. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar. Fra den Tid ophæves Loven af 19de Januar 1837 om Betalingen for Breve, Tidenders og Tidsskrifters Befordring med Posterne.»

I stedet for det tidligere distansetariffsystemet fikk en da sonetariffsystemet, dvs. en indre sone med 20 mils veilengde og en ytre sone over 20 mils veilengde fra hvert enkelt poststed. Et $\frac{3}{4}$ lodds brev kostet 4 skilling til steder i den indre sone og 8 skilling til steder i den ytre sone. Hvert enkelt poststed måtte således fortsatt ha særskilte for dem trykte portotaksttabeller, hvor taksten til alle øvrige poststeder i landet kunne finnes. Det sier seg selv at også sonetariffsystemet var tungvint, men ikke desto mindre betød innførelsen av dette en avgjort forbedring i forhold til distansetariffsystemet.

Men allerede 5 år senere, i 1854, tas det neste og epokegjørende skrittet som resulterte i ensartet porto for hele landet og samtidig innførelsen av frimerket.

Til grunn for «Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven om Brevportoen m. V. af 12te August 1848» av 7. juli 1854 ligger Odelstingsproposisjon nr. 14 av 1. februar 1854, fremsatt ved kgl. res. av 25. januar 1854.

Odelstingsproposisjon nr. 14/1854 har følgende titel: «Angaaende naadigst Proposition til Norges Riges Storting betræffende Udfærdigelse af en Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til en

Lov om Brevportoen af 12te August 1848 m. V.». Den epokegjørende reformloven var altså en tilleggslov til portoloven av 12. august 1848.

I foredraget som ligger til grunn for Odelstingsproposisjonen heter det i innledningen bl. a.:

«Chefen for Departementet for det Indre, Statsraad Stang, har underdanigst foredraget Følgende:

Ved Lov om Brevportoen m. V. af 12te August 1848, der traadte i Kraft 1ste Januar 1849, hævdes den ældre Portolov af 19de Januar 1837. De væsentligste Forandringer, som herved indtraadte i Portolovgivningen, bestaae i, at der istedetfor den forhen bestemte, efter Afstanden, hvori Befordringen foregik, fra 4 til 46 sk for et enkelt (indtil $\frac{3}{4}$ Lod vægtigt) Brev varierende Porto af den indenrigske Brevvexling fastsattes 2 Portobeløb for et saadant Brev, 4 og 8 sk, eftersom det befordres paa en Strækning af indtil 20 Mile eller derover (§ 1); fremdeles at Porto for indenrigske Pengeforsendelser, ved ligesom forhen efter Summernes Størrelse at bestemmes i et vist Forhold til den almindelige Brevporto undergik en modsvarende Reduction (§ 2), og endelig at der meddeeltes Kongen Bemyndigelse til, forsaavidt angaar Forsendelsen mellem Norge og Udlandet, at foretage de Modificationer i de legale Portotaxter og Vægtprogressioner, som maatte være nødvendige for med fremmede Stater at kunne træffe Overeenskomst om Porto for den gjensidige Befordring af Breve, Tidender og desl. (§ 7).

I sidstnævnte Henseende bemærkes, at Loven af 1837 ingen særskilt Bestemmelse indeholdt om Beregningen af Porto for Befordringen inden Riget af den norsk-udenrigske Correspondance, men at det var antaget, at der for denne Befordring (Brevvexlingen med Sverige undtagen, hvorom senere) gjaldt samme Taxter, som for Brevforsendelsen mellem indenrigske Steder. For Befordringen med norsk Postfartøi over Søen mellem norsk og udenlandsk Havn vare derimod ikke de i Loven af 19de Januar 1837 indeholdte Portotaxter anseete anvendelige, hvorimod disse Taxter — den saakaldte Søporto — vare blevne regulerede af Kongen.

Et Tidsrum af 5 Aar er hengaaet siden Loven af 12te August 1848 er traadt i Kraft, og Departementet seer sig nu istand til at meddele en nogenlunde omfattende

Oversigt over dens Virkninger samt dertil at knytte Forslag til de yderligere Forandringer, som Portolovgivningingen efter den Erfaring, der under de med Loven af 1848 etablerede Forholde er vunden, antages at burde undergaae.»

Og videre:

«Det er i det Foregaaende paaviist, hvorledes de det norske Postvæsen tilflydende Afgifter af Brevforsendelsen eller Porto en af indenrigske og svenske Breve og den indenrigske Porto af udenrigske Breve, i 1852 udgjorde i det Hele omtrent samme Beløb som i Aaret 1848, eller umiddelbar forinden Loven af 12te August 1848 traadte i Kraft, samt at i 1852 Afgifterne af den indenrigske og svenske Brevveksling oversteg deres Beløb i hint Aar med omtrent 4 000 Spd. Den Forudsætning, hvorfra man, ved at bevirke Portotaxterne saa betydeligt nedsatte, med andre Landes Erfaring for Øie, gik ud, at Nedsættelsen kun for et vist Tidsrum vilde være at betragte som et Offer fra Postvæsenets Side, har saaledes viist sig at være, ogsaa under de hertillands stedfindende Forholde, fuldkommen begrundet, og Departementet ledes ved Betragtningen af den Kjendsgjerning, at Postindtægten i det forholdsviis korte Tidsrum af 4 Aar under de lavere Satser fuldelig er gaaet op til dens tidligere Beløb, til at bringe i Forslag en saadan yderligere Reduction af Porto en for den indenrigske Brevforsendelse, at der, uden Hensyn til Afstand, bliver for et enkelt Brev i Almindelighed at erlægge en eensformig 4 Skillings Porto.

I det underdanigste Foredrag, som er indtaget i den norske Regjerings Indstilling af 31te December 1847, ytrede Departementet, at et saadant System antoges vanskelig at kunne anvendes i Norge. Man anførte i denne Henseende blandt Andet, at en afgjørende Grund mod dets Anvendelse her efter Departementets Formening laa i den Omstændighed, at den eensformige Porto, hvis den skulde bringe nogen væsentlig Lettelse maatte af Hensyn til Brevforsendelsen paa kortere Distancer sættes saa lav, at det ikke var antageligt, at det derved fremkaldte større Brevantal kunde betrygge Statskassen mod altfor føleligt Tab.

Lignende Betænkelighed skjønnes ogsaa at have fremstillet sig i flere fremmede Lande, hvor man efter det af England først givne Exempel har reduceret de tid-

ligere næsten overalt særdeles høie Portoargifter. Istedetfor at fastsætte en eensformig Porto har man nemlig i flere Stater alene indskrænket Antallet af de for gjældende forskellige Satser, saa at Porto en er vedblevet at variere efter Afstande mellem flere eller færre, almindeligviis 2 eller 3 Beløb. Ihvorvel en saadan Simplification af Taxterne i flere Tilfælde kun har dannet Overgangen til Indførelse af en eensformig Porto, bestaaer dog fremdeles i nogle Stater et saadant System for Portoens Erlæggelse med forskellige Beløb efter visse Zoner eller Kredse af Distancer (Rayons). Rayonsporto bestaaer saaledes endnu f. Ex i Preussen, den tydske østerrigske Postforenings District og de nordamerikanske Fristater, medens eensformig Porto, uafhængig af Afstande, fortiden gjælder, foruden i England, endvidere i Frankrig, Rusland, Belgien, Danmark, Spanien, og tilsigtes indført i Sverige.

Efter den Erfaring, som er vunden i de senest forløbne Aar, i hvilke de ved Loven af 1848 indførte lavere Taxter have været gjældende, er Departementets Anskuelse om Uanvendeligheden i Norge af en eensformig lav Porto bleven forandret; og man betvivler ikke længere, at Correspondancen ogsaa paa de længere Distancer har en Udvidelighed, som vil gjøre det muligt inden ikke lang Tid at see dækket det Tab i Indtægter, som i de første Aar sandsynligen vil være forbundet med Indførelsen af en Porto, som omhandlet. Den heldbringende Indflydelse, som enhver Lettelse for Correspondancen medfører saavel til aandelige som materielle Interessers Fremme, er saa almeen anerkjendt, at Departementet anseer det overrødeligt her yderligere at udtale sig derom. Man skal derhos paa-pege den Lettelse, der ved Fastsættelsen af en eensformig Porto vindes med Hensyn til Regnskabsvæsenet og Revisionen samt den Uregelmæssighed, som nødvendigen maa være forbunden med en Portotarif, hvor Porto en for et Brev ifølge Lovens Bestemmelse skal være forskjellig, eftersom det befordres paa en kortere eller længere Afstand, idet det nemlig under de hertillands stedfindende Forholde er uundgaaeligt, at Afvekslinger jevnlig maa finde Sted med Hensyn til Routerne, ad hvilke Brevene fremføres, samt at i Landdistricterne Postaabnerierne oftere flyttes, medens en modsvarende jevnlig Forandring af de i Henhold til Loven udfærdigede specielle Portotaxter for de for-

skjellige Postanstalter inden Riget vilde være uiværksættelig, hvoraf Følgen er, at de gjældende Satser for Befordringen mellem enkelte Steder ikke strengt stemme overeens med Loven.

En eensformig Porto vil ogsaa aabne Adgangen til en Foranstaltning, som maa antages at ville være til Bequemmelighed for de Corresponderende, og som ogsaa i de senere Aar samtidig med Portotaxternes Reduction til eensformige Satser er bleven truffen i forskjellige fremmede Lande. Departementet har herved for Øie, at naar Tarifen saaledes simplificeres, vil le saakaldte *Frimærker* kunne anvendes til Breves Frankering. De Fordele, som denne Indretning medfører, bestaae for Postadministrationens Vedkommende fornemmelig deri, at Brevenes Behandling lettes, idet den Postbetjent, der modtager Brevet, fritages for samtidigt at modtage og eftertælle Penge; at Regnskabsrevisionen ligeledes lettes, og endelig, forsaavidt i Forbindelse med Indretningen af *Frimærker* ordentligviis træffes Bestemmelser, der befordre Brevenes Frankering, at det Tab formindskes, som Postkassen lider derved, at ubetalte Breve ikke blive indløste, og hvilket Tab her i Riget, Aar om andet, for indenrigske og udenrigske Breve tilsammen (de sidste ville dog ikke blive berørte af Indretningen med *Frimærker*) kunne anslaaes til omtrent 900 Spd. Endvidere lede *Frimærker* til en forøget Correspondance, fordi de ordentligviis indkjøbes i Partier, og Erfaring viser, at dette, hvor der handles om forbrugelige Gjenstande, leder til en større Forbrug. For den Corresponderendes Vedkommende medføre *Frimærker* den Bequemmelighed, at han kan berigtige Betalingen til Postvæsenet i sit Hjem uden at behøve at betroe Penge til noget Bud og med Fritagelse for enhver Uleilighed af at tilveiebringe fornøden Skillemynt. En særlig Bequemmelighed baade for Postadministrationen og den Corresponderende medfører endelig Brugen af *Frimærker*, naar der handles om Nedlæggelse af Breve i Brevkasser ved Postcontorer eller paa mere befærdede Steder, Dampskibe o. d. l., en Maade at afsende Breve paa, som, naar *Frimærker* ikke haves, maa betinges af, at Brevene ere ufrankerede.

Det er vistnok saa, at de Fordele, *Frimærker* efter det Anførte medføre, ikke her i landet kunne ventes at ville indtræde i saa viid en Kreds som i Lande med en

tættere Befolkning samt talrigere og større Stæder, og som Følge deraf med en stærkere Brevvexling; thi Opfordringen til at benytte *Frimærker*, bortset fra den, som Portolovgivningen selv ved derpaa beregnede Bestemmelser frembringer, — tiltager selvfølgelig i samme Forhold, som den Corresponderende jevnlig er i det Tilfælde at afsende Breve og har let Adgang til at faae *Frimærker* indkjøbte. Og i begge disse Henseender er det især for Landdistricternes Vedkommende her i Riget ikke antageligt, at Indretningen med *Frimærker* vilde blive fundet at være en saa stor Bequemmelighed som i de fremmede Lande, hvor de hidtil ere indførte. Imidlertid antages dog Forholdet i saa Henseende at ville vende sig til Gunst for *Frimærkerne* efterhaanden, som Almeenheden bliver mere vant til deres Benyttelse, og overhovedet formenes den omspurgte Indretning ogsaa her i Riget at maatte betragtes som et Gode, om den end ikke især i Begyndelsen maatte komme til at erkjendes som saadant i saa viid en Kreds som i de fleste andre Lande.

For at gjøre Brugen af *Frimærker* saa almindelig som muligt og derved opnaae de Fordele, som ere betingede af deres Anvendelse i en viid Udstrækning, er det overalt, hvor de ere i Brug, fundet fornødent at træffe særskilte dertil sigtende Bestemmelser.

(Forts.)

DESSVERRE — — —

blir vi med utsendelsen av dette nummer nødsaget til å stoppe forsendelsen av N.F.T. til alle som ikke har betalt for 1954. Kr. 12.00 bes innsendt til

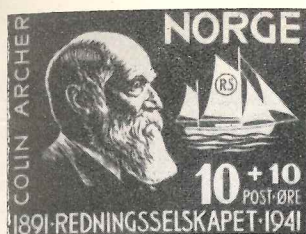
F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen —
eller *postgiro 692 68, Bergen.*

På forhånd takk — — —.

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik,
eller

Postboks 875 — Oslo.

THE STORY BEHIND THE STAMPS OF NORWAY

THE LIFEBOAT SOCIETY STAMPS

J.Ø./K-F. With its saw-toothed coast, great fiords and neighbouring should be a maritime country, and for centuries the lives of our people have been mainly connected with the sea, either as sailors or fishermen. For centuries men, with life at stake, have fought gales, storms and arctic conditions all along the barren seaboard, fishing being their only means of existence, and many of them — nobody can never know how many — never returned. We do know, however, that during the 9 years of 1846 to 1855 the average loss every year was about 700 men, and that during one single night in 1850, 500 persons were drowned in Lofoten. Early in the 'sixties', Eilert Sundt studied the conditions of living in Troms diocese, and noted the fact that one out of four males could expect death by drowning.

In many ways the times and living conditions have changed during the last 100 years or so, and the losses, though still large, are not so terribly high nowadays, thanks to larger and better boats, the motor, the wireless and its weather forecasts, the many lighthouses and, last but not least, «The White Fleet» of N.S.S.R., which from its meagre start in 1891 up to 1952 has saved 3 707 men from a certain death and assisted 172 273 others in some way or other (and thereby certainly saved some more thousands).

Norsk Selskab til Skibbrudnes Redning (Norwegian Lifeboat Society) was founded in Kristiania in 1891 and started its activities in 1893 with the lifeboat «Colin Archer». Since then this solitary smack has grown into «The White Fleet», which by now (1953) comprises of 4 cruisers and 23 motor lifeboats, with, in addition, 34 safety stations on shore. Every winter season (Sept.—April) 23—26 white vessels cruise along the 2 650 km. coastline, and continue cruising when other vessels and boats are heading for the nearest port. This is possible because the N.S.S.R.-boat is a very sea-worthy craft.

As already mentioned, the first of them was «Colin Archer», so called to honour the ingenious constructor of the boat.

Colin Archer was born 1832 in Larvik, of Scottish parents. When young he spent several years abroad: California (during the gold-rush), the Sandwich Isles and Australia until in 1861 he returned home to realise an old dream and become a boat-builder. He succeeded in improving the small fishing-boat, and a great many regatta boats of his construction were always to be found at the top of the prize lists. His master-craftsman's test was the Polar ship «Fram» (1890), well known from several expeditions in the Arctic and Antarctic under such explorers as Amundsen, Nansen and Sverdrup. Only 2 years later «Colin Archer», the first vessel of «The White Fleet», was launched, becoming the prototype for all later vessels of N.S.S.R. The fishermen looked upon «Colin Archer» with scepticism and distrust, but their feelings soon changed into enthusiasm and gratitude, when «C. A.» in one single operation during her first cruise saved 36 men, whom a most terrible gale had doomed to death. During a period of 40 years — until 1933, when «C. A.» was sold — this vessel alone saved and assisted more than 1 600 vessels with crews totalling 4 500.

It is noteworthy that the finances of the Society are based upon voluntary contributions. From every corner of our long country, from a great number of our ships, from Norwegians living abroad, from owners and firms of different kinds, comes the money which makes the account balance. (About 2 millions kr. in 1952).

— But all the money and the best vessels in the World would be useless if it were not for the men who sail on board «The White Fleet», perhaps the most hardy lot of sailors that ever crossed the sea, brave, daring and silent — very silent —, men, who know their part of the coast like their own backyards. It was in honour of these

men, whose job it is to save lives with own lives at stake, in memory of Colin Archer, who made such an activity possible, and to celebrate the N.S.S.R.'s 50th anniversary that the set of 4 stamps was issued in 1941.

Bertram C. Middelthon 75 år.

Hadde Vilhelm Krag kjent borgermester Bertram C. Middelthon, kunne han ha brukt ham som modell for sin berømte major Ulrich Friederich Schousboe von Knarren. Skjønt Gud vet, kanskje han kjente ham —. Nå hadde riktignok salig Majoren sin fødselsdag den 21. oktober på de 11 000 jomfruers dag, men likheten også på dette punkt er dog så stor at Borgermesterens fødselsdag er i oktober — om enn det er den 9de, og det er heller ingen dårlig dag.

Portrettet over disse linjer ble så vidt jeg vet første gang benyttet i «Norsk Filatelistforbunds Årbok 1931», for hvilken han selv var redaktør. Det ble senere benyttet da han fylte 65 år, og det benyttes nå når han fyller 75. Han har nemlig ikke forandret seg det spor. Han er nesten en institusjon.

Til tross for at Borgermesteren fremdeles er i besiddelse av en vitalitet og en energi som en atombombe, har han en air av passé over seg. Han tilhører en type mennesker som holder på å dø ut blant oss — de som gjør det som faller dem inn, og når den siste av dem er borte, er livet blitt fattigere. Selvfølgelig irriterer han med sin ufattelige selvgodhet, men da har han oppnådd det han ville. Han liker å krysse klinge med en motstander, det være seg som borgermester eller som filatelist. Mange har følt seg truffet av hans stikk, av hans kvasse tunge og munnrappe re-

plick. Men man har liten glede av kampen, hvis man ikke også forsøker å forstå ham — sette ham inn i den tidsepoke og det miljø han tilhører. Han er på sett og vis en skuespiller, til og med en meget god en, og som sådan kan han også nydes.

På det filatelistiske område har der vært en vekselvirkning. Han har — etter eget utsagn — tjent meget på filatelien, men filatelien har også tjent på ham. Alle-rede i 1897 var han med på å stifte «Norsk Frimærkeklubb», i 1925 «Stavanger Filatelist Klub», i 1932 «Kristiansand Filatelistklubb» og i 1931 «Norsk Filatelistforbund», hvis første formann han også var. Foruten dette grunnla han og ledet i mange år sin kjente frimerkeforretning i Stavanger og var også en tid redaktør av «Nordisk Filatelistisk Tidsskrift». Tynget av den lange rekke årganger av Nordisk og under innflytelse av og i hengivenhet for 90-årenes dansk/norske åndsliv, bekjempet han opprettelsen av vårt eget tidsskrift med nebb og klør. Men selv om man er sterk, kan man ikke stanse utviklingen.

I køen av de mange gratulanter vil derfor også Norsk Filatelistisk Tidsskrift plasere seg, med gode ønsker for 75-årsdagen og i håpet om at det ennå må bli lenge før den kampglade Borgermester legger ned sin kårde.

St.

Forbundet vil i nær framtid som særlig trykk av tidsskriftet utgi:

KATALOG OVER NORSK HELPOST

Da opplaget vil bli meget begrenset, anbefales det interesserte å få et eksemplar reservert.

Henvendelse til *forretningsfører*en, Bergen.

REDAKTØREN

SØKER MEDARBEIDERE

til «The Story behind the Stamps of Norway» og til spalten «Hvem er hvem —?».

Forbindelse søkes også med samlere som vil være behjelpelig med oversettelser fra engelsk, fransk, tysk og italiensk.

nyheter

BELGIA:

Serie med tillegg til inntekt for restaureringen av «Le Beguinage de Bruges»:

- 80 c. + 20 c. grønn.
- 2.— frc. + 1.— frc. karminrosa.
- 4.— » + 2.— » fiolett.
- 7.— » + 3.50 » lilla.
- 8.— » + 4.— » brunlilla.
- 9.— » + 4.50 » blå.

Utgitt i anledning av Rotary klubbenes 50 års jubileum: 20 c. rød — 80 c. grønn — 4.— frc. blå.

DANMARK:

I serien «Kongerike i 1000 år» er utkommet et 4de merke: 30 øre rød — Nyborg slott.

FINNLAND:

- 5.— M. fiolett, ny løvetype.
- 10.— M. grønn, ny løvetype.
- 25.— M. svart, maleren Albert Edelfelt 1854—1954.

FORENTE NASJONER:

På FN-dagen, den 26. oktober, utkommer to nye merker med bilde av Nasjonenes Palass i Genève: 3 c. lillarosa — 8 c. karmin.

FRANKRIKE

ser i år ut til for alvor å ville gå inn for å oppnå rekorden i antall utgitte merker. I løpet av sommeren er følgende utkommet:

- frc. 6.— blåsvart/mørk grønn og lys blå — parti fra byen Lourdes.
- » 8.— grønn og lys blå — parti fra Seinedalen ved Andelys.
- » 10.— brunrød og lys blå — parti fra stranden ved Royan.
- » 12.— fiolett og lilla — parti fra byen Quimper.
- » 20.— mørkbrun/brunrød/blågrønn — parti fra byen Ajaccio på Korsika.

I serien «Berømte menn fra det XIIIde til det XXde århundre» er kommet følgende 6 verdier:

- frc. 12 + 4 blå — Ludvig den hellige 1215—1270.
- » 15 + 5 fiolett — Jacques Bossuet 1627—1704, kjent katolsk teolog.
- » 18 + 6 brunlilla — Sadi Carnot 1837—1894, fransk politiker.

frc. 20 + 7 rød — Antoine Bourdelle 1861—1929, berømt billedhugger.

- » 25 + 8 blåsvart — Emile Roux 1853—1933, bakteriolog.
- » 30 + 10 lillabrun — Paul Valery 1871—1945, kjent fransk dikter.

I serien «Luksusindustrier» er ytterligere kommet følgende verdier:

- frc. 25.— rødbrun/brunkarmin — Gobeliner.
- » 30.— svartgrønn/gråblå — Forlag og bokbinding.
- » 40.— lillabrun/rødbrun — Krystall og porselen.
- » 50.— fiolett/grønnsvar — Juveler.
- » 75.— brunkarmin/lillakarmin — Parfyme og blomster.
- » 15.— blå og brunrød — Parisermessen 50 år.
- » 12.— ultramarin og blåsvart — Portrett av marskalk de Lattre de Tassigny. (Merket er tidl. utkommet i andre farger.)
- » 15.— brunrød og blå — 10-årsjubileet for de allierte styrkers landing i Normandie.
- » 12.— mørk grønn og svartgrønn — Portrett av marskalk Leclerc. (Tidligere utkommet i annen verdi og andre farger.)
- » 15.— brunsvart og brunrød — Distriktet Stenays tilslutning til Frankrike 1654.
- » 18.— blåsvart/lys blå/grønn — Slottet Cheverny.
- » 12.— blå/mørk grønn og blåsvart — Klosteret i Jumièges.
- » 15.— blå/blågrå og rød — Krigsskolen i St. Cyr 150 år.
- » 12.— rød — Æreslegionen 150 år.

HELLAS:

Atlanterhavspakten 5 år:

1200 d. orange — 2400 d. grønn — 4000 d. blå.

IRLAND:

Utgitt i anledning av det Marianske år 1954:

3 p. blå — 5 p. grønn.

Det irske katolske universitet 100 år:

2 p. lilla — 1/3 p. blå.

ISLAND:

Minneutgave for Hannes Hafstein: kr. 1.25 mørkblå — kr. 2.45 mørk blågrønn — kr. 5.00 karmin.

ISRAEL:

Staten Israel 5 år: 60 p. blåfiolett/rosa/lilla/
grågrønn — 350 p. brunlilla/grønn/gul.

50-årsdagen for dr. Theoder Zeev Herzl's død:
160 p. blågrå/rød/gul.

ITALIA:

10-årsdagen for motstandsbevegelsen:

25.— L. brunrød/brungrå/svart.

Komponisten Alfredo Catalini 1854—1954:

25.— L. mørk grønn.

Marco Polo 1254—1954:

25.— L. brun — 60.— L. grønn.

JUGOSLAVIA:

Dyreserie i flerfargetrykk, trykt hos Cour-
voisier: 2, 5, 10, 15, 17, 25, 30, 35, 50, 65, 70 og
100 D.

Utgitt i anledning av frimerkeutstillingen i
Ljubljana: 15 D. svartblå/svartbrun/mørk grønn.
Opplag 50 000. Ett merke solgt pr. inngangsbil-
lett, som kostet 35 D.

Til minne om det første serbiske opprør i 1804:

15 D. rødorange/karmin/blå.

30 D. grønn/rødbrun.

50 D. brun/karmin/blå.

70 D. grønn/brun.

LICHTENSTEIN:

Propagandaserie for fotball:

10 r. rosa og brun.

20 r. lys og mørk grønn.

25 r. lys brun og brunlilla.

40 r. grå og fiolett.

Malermerkene fra 1951 er blitt overtrykt:

35: 10 + 10 grønn.

60: 20 + 10 brunfiolett.

65: 40 + 10 blå.

LUXEMBURG:

Verdensmesterskapet i fekting:

2.— fr. brunfiolett og brunrød.

6te internasjonale messe i Luxemburg:

4.— fr. blå/blågrønn/gul/svart.

NEDERLAND:

Den hellige Bonifacius' martyrium år 754:

10 c. blå.

Til inntekt for Nederlands nasjonale luftfond:

2 c. + 2 ct. gulgrønn.

10 c. + 4 ct. gråblå.

Årets sommerserie:

2 + 3 c. preussisk blå — Martin Nijhof
1894—1953.

5 + 3 c. olivenbrun — Willem Pijper 1894—1947.

7 + 5 c. brunrød — H. P. Berlage 1856—1934.

10 + 5 c. mørk gulgrønn — J. Huizinga
1872—1945.

25 + 8 c. mørk rødilla — Vincent van Gogh
1853—1890.

POLEN:

Sportsserie i anledning av de polske Sommer-
leker:

25 gr. fiolett — fektning.

60 gr. blå — turner i svingstang.

60 gr. brunrød — lekenes plakat.

1.00 zl. blåfiolett — stafettløp.

1.55 zl. blågrå — lekenes plakat.

Luftpostserie med partier fra polske byer:

60 gr. grønn — Paczkow.

80 gr. rød — Kazimierz Dolny.

1.15 zl. svart — Cracowie.

1.50 zl. lilla rosa — Breslau.

1.55 zl. blå — Warszawa.

1.95 zl. brun — Lublin.

PORTUGAL:

150 år siden Finansministeriets opprettelse:

1.00 E. blå — 1.50 E. brun.

Propagandaserie for undervisning:

0.50 E. blå. — 1.00 E. rosa.

2.00 E. grønn. — 2.50 E. brun.

SAMBANDSSTATENE:

Staten Nebraska 100 år: 3. c. fiolett.

Staten Kansas 100 år: 3 c. gulbrun.

George Eastman 1854—1954: 3 c. brunlig
karmin.

Nytt luftpostmerke: 4 c. blå.

En ny presidentserie ser ut til å være under
utarbeidelse:

1 c. grønn — George Washington, 1stedag 8/10.

2 c. rød — Thomas Jefferson, 1stedag 15/9.

3 c. lys blå — Abraham Lincoln, 1stedag 19/11.

3 c. mørk lilla — Frihetsstatuen.

8 c. blå og rød — Frihetsstatuen.

Til minne om Lewis og Clarks ekspedisjon i
1804: 3 c. rødbrun.

SAN MARINO:

«So ein Ding müssen wir auch haben,» sier
myndighetene i San Marino, som sender ut sports-
serie nr. 2:

1 L. fiolett og rosa — gang.

2 L. grønn og fiolett — fektning.

3 L. brun og rødbrun — boksing.

4 L. blå — turner i ringer.

5 L. grønn og rød — motorsyklist.

8 L. rosa og fiolett — spydkaster.

12 L. svart og karmin — billøp.

25 L. blå og grønn — brytekamp.

80 L. fiolett og rosa — gang.

200 L. blå — turner i ringer.

SOVJETSAMVELDET:

Til minne om Ukraines tilslutning til Russland:

- 40 k. rød, svart og gul.
- 40 k. rosa, brun og gul.
- 40 k. brunrød, blå etc.
- 40 k. blå og brungul.
- 60 k. rødbrun, grønn og brun.
- 1.00 r. mangefarget.
- 1.00 r. mangefarget.

Ny sportsserie i mangefarget trykk:

- 40 k. svømming — 40 k. seiling
- 40 k. sykling — 40 k. løp
- 40 k. hekkeløp — 1.00 r. klatring
- 1.00 r. skiløping — 1.00 r. basketball.

Jorbruksserie:

- 40 k. grønn/oliven/brun.
- 40 k. grønn/svart/blå.
- 40 k. brun/blåsvart.

SVEITS:

Årets Pro Patria serie:

- 5 c. + 5 c. grønngrå.
- 10 c. + 10 c. grønn.
- 20 c. + 10 c. rød og rosa.
- 30 c. + 10 c. brun.
- 40 c. + 10 c. mørk og lys blå.

Generalpostdireksjonen meddeler at landskapsmerkene fra 1936/1948, 5, 10, 20, 30 og 40 c., merker fra samme serie, 5, 10, 20, 25, 30 og 40 c. overtrykt «Bureau International d'Education», og merker av samme serie, 5, 10, 20, 25 og 40 c. overtrykt «Organisation Mondiale de la Santé», blir trukket tilbake fra salget den 31. desember 1954, hvis de ikke blir utsolgt før denne dag, og at de fra og med samme dag opphører å være frankaturgyldige.

SVERIGE:

Anna Maria Lenngren 1754—1954:

- 20 øre grå — 65 øre brun.

SAAR:

I anledning av det Marianske år 1954:

- 5.00 frc. rød — Madonna av Hans Holbein d. y.
- 10.00 frc. mørk gr. — Madonna av Raffael.
- 15.00 frc. blåfiolett — Madonna av Dürer.

TSJEKKOSLOVAKIA:

- 30 h. brunlilla — A. Dvorak, komponist.
- 40 h. orangerød — L. Janacek, komponist.
- 60 h. mørk blå — B. Smetana, komponist.
- 30 h. grå og 75 h. brunfiolett — Prokop Divis, lynavledernes oppfinner.

Til minne om 10-året for den slovakiske reisning utkom den 28. august 2 merker:

- 30 h. rødbrun — partisan.
- 1.20 kc. blå — kvinnelig partisan.

TYRKIA:

I anledning av den 47de internasjonale flykonferanse i Istanbul utkom den 20. september en serie på 3 merker:

- 20 kurus — flyøvelser.
- 35 » — baron de la Grange og glidefly.
- 45 » — Kemal Atatyrk og luftflåte.

TYSKLAND — ØST:

- 12 pf. rød — 7de Fredssykelritt.
- 24 pf. grønn — 7de Fredssykelritt.
- 12 pf. smaragdgrønn — Ungdomskongress for freden.
- 24 pf. brunrød — Ungdomskongress for freden.
- 24 pf. lillabrun — dikteren Fritz Reuter, død 1874.

TYSKLAND — VEST:

- 4 pf. mørk brun — Gutenbergs bibel 500 år.
- 20 pf. grå og rød — Tysklands apostel St. Bonifacius.

TYSKLAND — BERLIN:

- 10 pf. mørk grønn — Portrett av Ottmar Mergenthaler.
- 20 pf. rødlilla og grå — Minne om opprørsforsøket 20. juli 1944.
- 20 + 10 pf. flerfargetrykk — Nasjonal friemerkeutstilling i Berlin 4. til 8. august.

UNGARN:

Republikken 35 år:

- 40 f. blågrønn og karmin.
- 60 f. brun og karmin.
- 1 Fo. grå og karmin.
- 1ste mai festen:
- 40 f. guloliven — 60 f. brunorange.
- 3dje arbeiderkongress: 60 f. brunorange.
- Tilleggsverdier i gjenoppbyggingsserien:
- 10 f. fiolett — 50 f. gråblå — 70 f. brunrød.

Berømte musikere:

- 30 f. brun og gråblå — Bihari.
- 40 f. brun og orange — Erkel.
- 60 f. brun og grønn — Liszt.
- 70 f. brun og karmin — Mosonyi.
- 80 f. brun og blå — Goldmark.
- 1 Fo. brun og guloliven — Bartok.
- 2 Fo. brun og fiolett — Kodaly.

Insektserie:

- 30 f. brunorange og mørk brun.
- 40 f. grønn og mørk brun.
- 50 f. brunkarmin og svart.
- 60 f. fiolett/brun/svart.
- 80 f. grå/fiolett/lilla/rosa.

- 1.00 Fo. brungul og svart.
- 1.20 Fo. grønn og brunsvart.
- 1.50 Fo. brungrå og brunlilla.
- 2.00 Fo. rødbrun og mørkbrun.
- 3.00 Fo. grønnblå og mørk brun.

Flyingengens dag:

- 40 f. brunoliven og blågrå.
- 50 f. grå og rødbrun.
- 60 f. rødbrun og blågrå.
- 80 f. fiolett og brun.
- 1.00 Fo. brun og blågrå.
- 1.20 Fo. grønnoliven og brunlilla.
- 1.50 Fo. lilla og blågrå.
- 2.00 Fo. blå og brun.

VATIKANET:

I anledning av det Marianske år 1954 er utkommet en serie på 6 merker:

- 3 lire fiolett — 4 lire karmin
- 6 lire brunkarmin — 12 lire blågrønn
- 20 lire brun — 35 lire mørkblå.

I anledning av kanoniseringen av pave Pius X:

- 10 lire brun/gul/lilla — portrett av Pius X.
- 25 lire fiolett/gul/lilla — —»—
- 35 lire grågrønn/gul/lilla — —»—

ØSTERRIKE:

- 1.00 sh. brunoliven og grønn — popaganda-merke for Esperanto.
- 1.00 sh. grønn — portrett av Michael Rottmayr von Rosenbrunn.
- 1.50 sh. blåfiolett — portrett av dr. Carl Auer-Welsbach.
- 1.00 sh. — 2nen internasjonale kongress for katolsk kirkemusikk.

Finska figurstämplat.

Som även i denna tidskrift meddelats, inköptes för en tid sedan direktör *E. A. Hellman's* berömda figurstämpelsamling till det finska postmuséet. I samband med köpet, förband sig dir. Hellman att i tryckfärdigt skick till muséets disposition ställa en med nödiga filatelistiska och posthistoriska data samt illustrationer försedd förteckning över alla i samlingen ingående stämpeltyper. Då denna digra förteckning, resultatet av ett långt och intensivt utfört forskararbete, nu börjar anta sin slutliga utformning, men tid dock ännu finnes för eventuella kompletteringar, vore dir. Hellman ytterst tacksam över, om norska samlare, som i sina samlingar ha kort eller kuvert (även helsaker) med fin-

ska figurstämplat (s.k. korkstämplat), angående dessa till honom ville insända uppgifter eller åtminstone meddela namn och adress i o. f. upptagande av kontakt. Alla omkostnader ersättes till fullo. — Direktör Hellman's adress är: *Helsingfors, Annegatan 27.*

Théodore Champion.

Den kjente franske frimerkehandler og samler Théodore Champion avgikk ved døden den 31. august under et besøk i sin fødeby Genève.

Han begynte sin karriere som bankfunksjonær, men reiste i 1900 til Paris for å overta en frimerkeforretning. Denne opparbeidet han til en av de største innen vår hobby, og alle store samlere har vel en eller annen gang passert den kjente butikk i rue Drouot. Théodore Champion hadde en fabelaktig hukommelse og kjente alle de store sjeldenheters «livshistorie». Han var ikke bare handler, men også samler, og var vel i besiddelse av den mest komplette samling ubrukte frimerker fra hele verden som noensinne har vært på én hånd. De klassiske merker var hans spesialitet, og på alle utstillinger hvor han deltok, var disse det store trekkplaster. Mest kjent vil han vel imidlertid være for sitt samarbeid med Yvert i Yvert-Tellier-Champion katalogen, hvis prisnoteringer var en følge av hans inngående kjennskap til verdensmarkedet. Théodore Champion var 81 år da han døde, og fransk filateli har ved hans bortgang lidt et uerstattelig tap.

St.

Ved forespørsler

til tidskriftet må svar-
porto vedlegges.

STEMPLER PÅ NORGE NR. 1

Vi nærmer oss dagen for 100-årsjubileet for Norges første frimerke, og det ville da være av stor betydning for såvel Håndbokens utgivelse som for samlere i inn- og utland av dette merke å kunne få en oversikt over hva som til nå er kjent av stempler.

Jeg har på basis av korrespondanse, notater fra utstillinger og egne objekter kommet til følgende:

Kjente en-rings datumstempler Norge nr. 1:

Aalesund 48A	Langesund 48A
Aasgaardsstrand 53 A	Laurvig 48A
Alstahaug 56A	Levanger 55A
Arendal 48A	Lillehammer 48A
	Lillesand 48A
	Lærdal 55A
Bergen 46A, 48A, 58A	Mandal 48A
Bodø 48A	Molde 48A
Brevig 48A	Moss 48A
Christiania 46A, mange typer	Namsos 55A
Christianssand 48A	Nordland 48A, 55,
Christianssund 48A	57, minst 5 forskjellige?
Drammen 52A og 58A	Orkedalen 55A
Drøbak 48A	Porsgrund 48A
Egersund 48A	Røraas 48A
Farsund 48A	Sandefjord 48A
Flekkefjord 48A	Sandøsund 52A
Frederikshald 48A	Sarpsborg 48A
Frederiksstad 48A	Skien 48A
Frederiksværn 48A	Stange 56A
Førde 55A	Stavanger 48A
	Stenkjær 55A
Grimstad 48A	Størdalen 57A
	Svelvig 49A
Hamar 51A	Trondhjem 48A
Hammerfest 48A	Tromsø 48A
Haugesund 55A	Trøgstad Jernb.st. 59
Holmestrand 48A	Tvedestrand 48A
Horten 48A	Tønsberg 48A
Hougsund 59	
Hølen 55A	Ullensager 55A
Hønefoss 51A	
Inderøen 55A	Vaagen 55A
	Vadsø 52A og 58A
Kobbervig 55A	Vallø 53A
Kongsberg 48A	Vardal 55A
Kongsvinger 48A	Øster Riisøer 48A
Kragerø 48A	

Kjente nummerstempler Norge nr. 1.

(Totalt utgitt 3-ringsstempler Nr. 1 til 383.)

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 40, 42, 34, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 63, 64, 65, 66, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 80, 83, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 94, 95, 96, 97, 99, 100, 102, 103, 105, 106, 107, 109, 110, 111, 112, 114, 117, 121, 122, 123, 125, 127, 128, 129, 130, 131, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 141, 142, 143, 145, 147, 149, 151, 152, 153, 155, 157, 158, 159, 160, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 172, 178, 180, 181, 182, 183, 186, 187, 189, 190, 192, 193, 194, 195, 197, 198, 199, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 210, 211, 214, 215, 216, 217, 218, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 229, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 242, 244, 245, 247, 248, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 271, 272, 273, 276, 277, 280, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 297, 298, 300, 301, 302, 303, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 338, 340, 341, 342, 344, 345, 347, 348, 349, 352, 353, 354, 355, 360, 361, 362, 363, 364, 366, 380, 383. Nr. 25 - 42 - 48 - 172 - 282 - 306 (to typer).

En-rings datumstempler (1846-56) som er ukjent på Norge nr. 1: Alten — Eidsvold — Lofoten — Svinesund — Thoten — Thronhjem — Vardø.

Stempler utlevert i 1857 til postkontor som var åpnet tidligere, kan teoretisk forekomme, — ukjent er: Eidsberg — Hadsel — Henningsvær — Hvideseid — Kinn — Stamsund — Stene — Ørlandet.

De seneste kjente avstemplinger på Norge nr. 1 er Bergen 12/4 1859 og Bergen 20/6 1859, hvilket bekrefter teorien om at ovennevnte stedsnavn kan forekomme.

Dampskipsstempler.

«Dampskibet Bergen» — «Constitutionen» — «Halden» — «Jupiter» — «Lindesnæs» — «Nidelven».

Som håndskrevne: «Constitutionen» — «Prinds Gustav» — «Gyller» — «Æger».

Forskjellige typer av ikke offisielle poststempler:

Christiania (åttekant).
Framnes (uten ramme).
Postdampskibet Norcap (rundt).
Prinds Carl (med krone).
Fjalir (firkant).
Nordcap (åttekant).

Jernbanestempel kjennes: Trøgstad Jernbanestation, — videre rødt 3-ringsstempel (nr. 123), signetstempel L/S, privat lakkstempel med løven i bunn, håndskrevne nummer og stedsnavn.

Skulle noen samlere i dag være i besiddelse av andre dato- eller nummerstempler, ville det være av den aller største interesse å få dette gjort kjent.

Hva nummerstempler angår, gjelder det også eventuelt håndskrevne sådanne. De fleste vil sikkert være forbauset over at vi i dag har ca. 100 ukjente nummer, og en kraftanstrengelse for å få konstatert flest mulig, bør vi derfor nå kunne påta oss! — Ta en titt på dine Norge nr. 1 og gi oss underretning.

Kompletteringer av ovennevnte oppstilling vil bli meddelt i tidsskriftet etter hvert som eventuelle opplysninger kommer inn. Alle meldinger bes vennligst enten sendt direkte til redaktøren eller til undertegnede:

Aage Biering,
Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.

Schaubek-albumene.

Messe- og bokhandler-byen Leipzig er Schaubek-albumenes opprinnelsessted. Her utga bokhandler Gustav Bauschke det første album i sitt navn. I begynnelsen av 70-årene utga Bauschke et nytt fortrykksalbum under pseudonymet «Schaubek», som er en omstilling av hans eget navn. Siden den tid har Schaubek-albumene vært på et ubrutt seierstog over hele verden. I 1906 brakte forlaget for første gang et album med løsløstsystem. Under krigen ble forlagets lager, trykkeri osv. nesten helt ødelagt, men med flid og hard innsats har det i løpet av de senere år lyktes å avvikle et omfangsrikt forlagsprogram, slik at det i dag foreligger en rekke ny-utarbeidede album:

Tysklandsalbum i forskjellige sammenstillinger.

Det store, fullstendige Vest-Europa al-

bum i 3 bind som omfatter landene Belgia, Danmark, Finnland, Frankrike, Fransk Andorra, Gibraltar, Storbritannia, Irland, Island, Kanaløyene, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Monaco, Nederland, Norge, Østerrike, Sverige og Sveits. For hvert av disse land er det utgitt spesielle album.

Sør- og Øst-Europa album, hver i 3 bind, som er under utarbeidelse. Foreløpig foreligger landene Italia og Fiume, Vatikanstaten, San Marino, Trieste, Estland, Lettland, Litauen, Polen og Tsjekkoslovakia, og senere på året også Sovjetunionen og Ungarn.

Oversjøalbumene Brasil, Israel, U.S.A., Nederlandske besittelser (Nederlandsk India med japanske besettersesjoner, Nederlandsk Ny-Guinea, Curaçao, Antillene og Suriname), og senere på året Argentina, Chile og Indonesia.

Ungdomsalbum for Europa og oversjø.

Et stort utvalg av fortrykksløse album og seks forskjellige sorter innstikk-bøker.

Da det blant samlere har vært et utbredt ønske om et fortrykksalbum som byr på alle tenkelige utvidelsesmuligheter, kom Schaubek med det moderne og i enhver retning bevegelige Europa oppbyggingsalbum nr. 261. Dette bringer de merker som er kommet ut siden 1945, men kan kompletteres for hvert land for den tid som er gått forut. Dermed kan samleren få et album som omfatter hele Europa eller også bare de enkelte land, både tiden etter 1945 og fra tiden inntil 1945.

De nye albumtekster blir utarbeidet etter moderne retningslinjer. Man skiller frimerkene fra tjeneste- og portomerket. Likeså blir feltpost-, pakke- og jernbanemerker satt på særsteder. Dermed får man en særlig oversiktighet som øker gleden ved å samle i et Schaubek-album. I grunnteksten er det også, med en stjerne bak sidennummeret, kjennetegnet blad med vannmerke- og takkingsforskjell. Dessuten er det til de enkelte landsalbum suppleringsstekster for øvrige avarter ifølge teksten (eks. suppleringsstekst Nederland).

Schaubek forsømmer heller ikke sine gamle venner, men gjør det mulig for dem å føre albumet helt opp til i dag, idet forlaget også for de gamle albums vedkommende utgir de siste tillegg hver høst.

Ansvarsbevisst bearbeidelse etter alle internasjonale frimerkekataloger, største bevegelsesfrihet til opp- og utbygging av samlingen gjennom den nye inndeling og

særlige sidenummerering, oversiktlig oppsetning, tekstforklaring på tre språk, ensartet format, fremragende utstyr og årlige tillegg — *det* er Schaubek-albumenes fordeler. Takket være disse egenskaper blir albumene eksportert over hele verden.

Enda mere kilovare.

I de siste nr. av N.F.T. har det vært en del ros og ris om kilovaren.

I løpet av de siste 10 år har jeg kjøpt noen kilos-pakninger. Til å begynne med syntes jeg det var spennende, men det kjølner etter hvert. Om jeg skulle bli spurt om hva jeg mener om kilovaren, ville jeg vel nærmest svare som så: Trenger du en masse av de alminneligste merker, så bare kjøp kilovare. — Hva kan en forresten vente av en kilos-pakning med norske merker? Jo, det må vel, i beste fall, være en del 5 kr. K. H. Hva denne verdi angår, skulle en nok være tilbøyelig til å tro at forbruket måtte være noe større enn innholdet i kilos-pakningene tilsier!?

Sist jeg kjøpte en sådan var i desember 1952. Jeg moret meg da med å notere de merker jeg rensset, og vedlegger denne fortegnelse. Av de merker jeg ikke rensset, tror jeg at bortimot halvparten var 1 kr. K. H. og resten de alminneligste løve-merker.

En ting for seg er også, hvor stort antall merker er å regne for direkte vrak? Jeg mener at en må heller regne over enn under 10 %. Her kommer jo først og fremst de revne merker, dernest de stygt stemplede. (Enkelte poststeder har øyensynlig ingen anelse om hva det vil si å rense poststemplene.) Etterat en har rensset merkene, er det jo dette her med kopi-flekkene.

Dette var litt av hva en ganske alminnelig frimerkesamler hadde på hjertet om kilovaren.

Notodden, september 1954.

Med hilsen
Randolph Hatlem.

44 stkr.	1½ kr.	Kong Haakon.
92 »	2 »	Kong Haakon.
1 »	5 »	Kong Haakon, defekt.
2 »	10 øre	U.P.U.
18 »	40 »	U.P.U.
36 »	15 »	Oslo-jubileet.
92 »	25 »	Oslo-jubileet.
49 »	45 »	Oslo-jubileet.
6 »	40 »	Kielland.
1 »	15 »	Little Norway, defekt.
25 »	45/40 øre	Løve.

18 stkr.	45 øre	Luftpost.
4 »	25 »	Skogsjubileet.
4 »	80 »	Skogsjubileet.
2 »	40 »	Grieg.
2 »	60 »	London.
6 »	10 »	Postjubileet.
4 »	15 »	—»—
48 »	25 »	—»—
14 »	30 »	—»—
11 »	40 »	—»—
7 »	45 »	—»—
17 »	50 »	—»—
6 »	55 »	—»—
7 »	60 »	—»—
7 »	80 »	—»—
124 »	30 »	Løve, grå.

Tjenestemerker:

10 stkr.	5 øre.
13 »	10 »
12 »	15 »
5 »	20 »
10 »	25 » rød.
14 »	30 » grå.
15 »	35 »
40 »	40 » blå.
26 »	50 »
23 »	60 »
6 »	100 »
6 »	25/20 »

Danmark:	47 stkr.	AFA 53	kr. 2.02.
Finnland:	6 stkr.		» 1.00.
Sverige:	26 stkr.		» 7.87.
Sveits:	5 stkr.		» 6.50.

Meddelelse fra Postverkets Frimerkesalg til Samlere.

*Førsteturflyvning København—Los Angeles
den 15. november 1954.*

Den 15. november 1954 åpner Scandinavian Airlines System sin nye rute København—Søndre Strømfjord—Winnipeg—Los Angeles.

På åpningsturen vil det bli adgang til å sende med ruten luftpostfrankerte sendinger (ikke «5 grams» brev!) og aerogrammer (vanlige og rekommanderte) adressert til Sambandsstatene. Sendingene vil bli stemplet med et spesielt datostempel som får teksten:

OSLO Første rute-flyvning 15. nov. 1954 SAS
København—Grønland—Los Angeles.

Luftpostfrankerte sendinger og aerogrammer, adressert til Sambandsstatene, som ønskes sendt med på turen, må være tydelig merket: «København—Los Angeles 15. november», helst understreket med rødt. Sendinger adressert til andre land enn Sambandsstatene, og sendinger uten den fastsatte påskrift vil ikke bli avstemplet med spesialstempel og sendt med dette fly, men vil bli befordret med de ordinære postruter.

Sendingene må leveres inn ved skranken på poststedene. De vil derfra bli videresendt til Postverkets Frimerkesalg til Samlere, hvor spesialstempling og videre ekspedisjon finner sted. Sendinger fra utlandet må legges i frankert ytre omslag adressert til Postverkets Frimerkesalg til Samlere, Oslo.

For å komme med på første turen, må sendingene foreligge i Oslo senest lørdag den 13. november 1954.

Det betales vanlig porto + luftposttillegg. Dette blir:

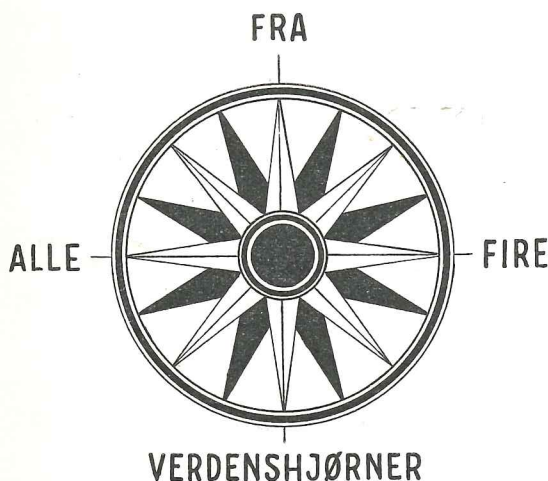
For brev inntil 5 gram	kr. 0.90
—»— 10 —»—	1.25
—»— 15 —»—	1.60
—»— 20 —»—	1.95

For brevkort kr. 0.65
» aerogrammer » 0.55
(Salgspris kr. 0.60.)

Rekommandasjonsgebyr » 0.55

NB! Der mottas bare post frankert med norske frimerker!

Skriv tydelig, og dekk ikke adressesiden med mange frimerker. Sørg for god plass til avstemping ved praktisk adressering og frankering. Glem ikke å angi senderesnes navn og adresse på baksiden av sendingen.

Den store internasjonale frimerkeutstilling «BRAPEX III» som skulle holdes i Sao Paulo i Brasil fra 6. til 15. november, er avlyst. Byen Sao Paulo har under bygging en stor utstillingshall, og frimerkeutstillingen var den første som skulle finne sted i den nye bygning. Nå viser det seg at bygningen ikke kan bli ferdig før tidligst i februar 1955, og utstillingen, som allerede en gang er blitt utsatt, er definitivt avlyst. Det er beklagelig at det store arbeid som er nedlagt av utstillingens generalsekretær Hugo Fraccaroli, skulle bli helt forgjeves.

Firmaet Robson Lowe Limited, London, har mottatt for salg på sin auksjon den 10. november avdøde baron Erik Gustaf Evart Leijonhufvuds store Sverigesamling. I sin nåværende stand inneholder samlingen bl. a. 7 ubrukte og 5 brukte ekspl. av 3 skill banco, 3 ubrukte firerblokker av 17 øre grå 1862 og en ubrukt blokk på 40 av 20 øre verdien. Der er 1 ubrukt og 2 brukte av feiltrykket TRETTIO øre 1872, og av 1891/1904 utgaven et utagget ark på 100 av 8 øre verdien. Det skal bli interessant å se hvilke priser disse objekter kommer opp i.

The Post Office Department i Washington sier i en pressemelding i anledning av utgivelsen av en ny bok om frimerker, at det regner med at der er over 12 000 000 samlere i Sambandsstatene. I 1953 ble der avstemplet over 5 000 000 førstedagsbrev. I 1953 beløp salget til filatelister i «luka» i New York City seg til \$ 1 164 000, og i Brooklyn til \$ 480 000. Det antas at samlere i Statene bruker mer enn \$ 15 000 000 til kjøp av frimerker ved The Philatelic Agency og de forskjellige postkontorer.

Scholastic Magazine i New York har i samarbeid med F.N. stiftet en «United Nations Stamp Club». På grunn av valutarestriksjoner i forskjellige land arbeider den til å begynne med bare på U. S. og Canada, men det er tanken å utvide virksomheten til hele verden. Nærmere opplysninger om klubben fås ved henvendelse til: Tony Simon, Director, United Nations Stamp Clubs, 33 West 42nd Street, New York 36, New York.

Fra den slovakiske regjering i exil har vi mottatt et hefte med fortegnelse over frimerker utgitt av regjeringen. Det er i alt 23 stk. og en overtrykksutgave i anledning av U.P.U.s 75-årsjubileum mangler heller ikke. Heftet inneholder også et fotografi av et 1ste-dagsbrev, men i poststempelet finnes ikke stedsangivelse. Brevet vi mottok, var avsendt fra Buenos Aires og frankert med Eva Peron merker. Den slovakiske exilregjering kan selvsagt trykke så mange merker den vil, men samleberettigede frimerker blir det ikke. Såfremt slike merker utbys til salgs, må det advares mot kjøp av dem. Det er humbug.

De sveitsiske filatelistklubber holdt sitt årsmøte i Baden i dagene 12. og 13. juni. En av klubbene klaget over at regnskapet for forbundets tidsskrift «Schweizer Briefmarken Zeitung» i en årrekke hadde vist underskudd. Det ble svart klubben at formålet med tidsskriftet ikke var å oppnå et overskudd, men å gi medlemmene de best mulige opplysninger på det filatelistiske område!

Det israelske postministerium meddeler: Det har aldri eksistert offisielle halverte provisorier fra Israel. Den som lager, selger og reklamerer for dette makkverk er en viss dr. Yedidia Blau alias dr. Zimri Aylon, dr. B. Yedidia, Omri Ben Zimri Blau, Yehoram Ben Zimri Blau, Didiloto Meresse, Pincilly Rozenba, Didi Pincilly, Lotte von Wadler-Anker (født grevinne von Didilly), Lealotte Pincilly, Omri Lenaba Upincilly og endelig «Oriental Institut of Tel Aviv» (Philatelic Section).

Det amerikanske tidsskrift «Life» utga i sommer et nummer som spesielt var viet filateli. På 10 sider gjenga det i farger en rekke av verdens mest sjeldne frimerker. Etterspørselen etter bladet var så stor at opplaget er totalt utsolgt, og vedkommende nummer omsettes nå antikvarisk for flere ganger salgssummen. Amerikanske handlere mener å merke en stigende etterspørsel på frimerker som en direkte følge av utgivelsen av dette nummer av «Life».

*

Ernst Gillberg, grunnlegger og redaktør av «Nordisk Filateli», fylte 50 år den 17. mars. Forhåpentlig vil han unnskylde og forstå at gratulasjonen først kommer nå. Gillberg og hans tidsskrift — som også har stor utbredelse i Norge — har betydd meget for svensk filateli. Den lå så å si i en tornerosesøvn da han for 18 år siden gjorde det store vågestykke å starte sitt tidsskrift. Hva han så fram til, har han oppnådd, til fordel for seg selv, men også til fordel for frimerkesamlendet i Sverige — og jeg tror jeg tør si hele Norden. Gratulerer!

*

I en artikkel i det danske tidsskrift «Frimærkesamleren» marsnummer meddeles at ikke mindre enn 7 av de skip som er avbildet på Falklandsøyenes nye frimerker, er bygget i Norge. Det er følgende:

1½ d. «Wyatt Earp», bygget 1910. Benyttet som base ved de amerikanske antarktiske flyginger med Lincoln Ellsworth.

2 d. «Eagle», tidligere «Sophie», sank i 1950.

9 d. «Endurance», bygget i 1913. Ernst Shackleton brukte det til sin annen antarktiske ekspedisjon. Knust i isen i Weddellhavet i oktober 1915.

1 sh. «Deutschland», bygget 1905. Benyttet av Wilhelm Filchner i 1910—12 til en tysk antarktisk ekspedisjon.

5 sh. «Scotia». Benyttet av W. S. Bruce til den skotske antarktiske ekspedisjon 1902—04.

10 sh. «Antarctic», bygget 1871. Ble bl. a. benyttet av O. Nordenskjöld til den svenske antarktiske ekspedisjon 1901—03. Skipet ble knust i Weddellhavet i februar 1903.

£ 1 «Belgica». Benyttet bl. a. av den belgiske antarktiske ekspedisjon i 1897—98.

Vi henviser til artikkelen i «Frimærkesamleren», hvor en finner ytterligere interessante opplysninger om denne skipsserie.

*

De kjente samlere Abr. Odfjell, Bergen, og Nils Strandell, Stockholm, ble for en tid siden utnevnt til æresmedlemmer av «The Royal Philatelic Society», London. Denne meget sjeldne utmer-

kelse må vel for begges vedkommende kunne sies å være kronen på en vellykket filatelistisk karriere.

*

Danmarks Filatelist-Union besluttet på sitt møte i Svendborg å innskrenke utgivelsen av «Dansk Filatelistisk Tidsskrift» til 6 nummer pr. år. Grunnen hertil er at tidsskriftet ikke har oppnådd den annonsemengde som skulle sikre dets drift.

*

Auksjonen over kong Faruks frimerkesamlinger innbrakte i alt ca. £ 138 400 eller i norske kr. 1 768 000. For auksjonen var samlingenes verdi ansatt til £ 100 000. Eduard Luder, Zürich, den kjente leder av Corinphila auksjonene, sikret seg bl. a. Mexico-samlingen for £ 3 600 og det meget sjeldne Moldauebrev for £ 2 700. Samlingens norske merker skal være kjøpt av herr Moldenhauer i Åsgårdsstrand.

*

H. R. Harmer Ltd., London, meddeler at der på firmaets auksjoner i London ble solgt merker til et beløp av £ 275 400 i forrige sesong. Dette overstiger forrige sesongs salg med £ 37 610.

*

Skipsmegler Harald M. Aagaard, Oslo, har forært Postmuseet et eksemplar av Sir John Wilsons store verk om de kongelige frimerkesamlinger. Så vidt vites finnes det bare 3 eksemplarer av denne bok i Norge. Prisen dreier seg om ca. 1 400 kroner.

*

H. R. Harmer Ltd., London, meddeler at man i England har gjort et stort funn av ubrukte merker av den amerikanske Columbusserie fra 1893. Av 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 15 og 30 c. samt av \$ 1.— foreligger flere helark. Av \$ 2.— 43 stk., av \$ 3.— 25 stk., av \$ 4.— 22 stk. og av \$ 5.— 22 stk., i alt er der over 10 000 merker. De vil bli solgt under ett, og det antas at prisen vil komme opp i \$ 20 000.— Merkenes pålydende og kjøpesum en gang i tiden er \$ 1 134.60.

Har De subskribert på Håndboken?

Henvend Dem til tillitsmannen i klubben eller direkte til
Norsk Filatelistforbund,
Bergen.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 875, Oslo.

*The Postage Stamps of Great Britain,
Part Three.*

Første del av denne bok kom ut i 1950, annen del vil komme senere, mens tredje del foreligger i dag.

Det er et stort arbeid som er utført av Major K. M. Beaumont, president i Royal, og H. C. V. Adams, som med sin enorme Englandssamling vant Grand Prix i London 1950. De har hatt god hjelp av flere framtrepende samlere.

Tredje del behandler de pregede merker 1847—1854 og boktrykkmerkene 1855—1883 samt Edward VII utgavene. Den manglende annen del vil behandle de såkalte line engraved stamps. Dette store verk er en revidert og helt omarbeidet utgave av J. B. Seymours bok, utført i samarbeid med dr. Munck. Denne omarbeidede utgave har atskillig nytt, og alle samlere av Great Britain bør anskaffe seg et eksemplar. Her er anledningen til å få det siste om England.

Det er Royal Philatelic Society, London, som er utgiver. Pris 20 shillings.

A. O.

The National Philatelic Museum's siste nummer: «*Postage Stamp Design*» inneholder en rekke gode, ja, utmerkede artikler om dette emne, skrevet av internasjonalt kjente fagfolk. For Sverige skriver den verdenskjente filatelisten Nils Strandell om «*Modern Era of Swedish*

Stamp Design» — en fremragende artikkel som har så meget å fortelle, at N.F.T.s redaktør bør få den trykt i sitt tidsskrift på svensk eller norsk, og helst med alle de vakre illustrasjoner. Artikkelen forteller om motiv, tegner og gravør — om trykning m. v. Direktør Strandell har skrevet artikkelen for Sveriges Postverk.

A. O.

*United States Postage Stamps
1945—1952.*

Denne bok er skrevet av den amerikanske filatelist Sol Glass og utgitt av Bureau Issues Association, Inc., West Summerville., Mass. Den er av stor interesse for alle samlere av U. S. erindringsmerker utkommet i 1945—52. Illustrasjoner, detaljer og opplysninger for spesialisten og for den som underviser, leder møter for juniorsamlere etc. Her er både for øre og øye.

Hvert frimerke er behandlet særskilt. Først hvem som foreslo at merket ble utgitt, så forskjellige statistiske data, opplag, førstedagssalg, platenumre, tegner og gravører etc. Gravører i flertall, for ved statstrykkeriet i Washington arbeider spesialister. En graverer tall, en rammer, en motiv og en annen portrett. Videre er første dags seremonier gitt en stor plass i boken.

Som sagt, verket er godt — men som ikke U. S. borger savner jeg en kort biografi av de enkelte personer. Jeg kjenner Alfred H. Smith og Joseph A. Pulitzer og en del andre — men hvorfor er de tre kvinner valgt? Hvem er de? Hva gjorde de for å bli gjengitt på the «*Progress of Women's*» merke? Hr. Casey Jones på «*Railroad Engineer's*» har sikkert sin historie, akkurat som de 4 prester på the «*Four Chaplain's*» merke. Boken forteller om disse, men Casey Jones vet vi intet om.

Boken er flott innbundet, førsteklases papir og illustrasjoner. Pris \$ 5.—. Antagelig kan forbundssekretæren hjelpe med anskaffelse. Som sagt, en verdifull bok over denne periode i U. S. frimerker.

A. O.

«*Perkins Bacon Records*», utgitt av
Royal Philatelic Society, London.

Navnet Perkins Bacon & Co., London, kjennes av alle som samler på frimerker utenom Norden. Nå er det nettopp kommet et verk med ovenstående tittel. Det er et praktverk i to bind, 867 sider, som det synes håpløst å gi seg i kast med. Men

etterat forord og prolog var lest, gikk det opp for undertegnede at her har vi en usedvanlig viktig og rik oppslagskilde med autentiske opplysninger — visstnok uten sidestykke i den filatelistiske litteratur.

Storbritannia, med dets koloniers frimerker, kommer først. Enhver som leser gjennom denne bok, finner at alt er interessant sett med leverandørs og forbrukers øyne. Her er meget om de eldre frimerker og dissers fremstilling. Her er også korrespondanse og opplysninger vedrørende mange lands frimerker: Argentina, Belgia, Brasil, Chile, Costa Rica, Danmark, Hamburg, Hellas, Japan, Liberia, Nederland, Pacific Steam Navigation Co., Persia, Peru, Portugal, Preussen, Serbia, Spania, Thurn & Taxis, Tyrkia, Uruguay og Würtemberg. Det er ikke bare ordre eller leveranser av frimerker som er behandlet, men også kalkyler, papir, farger og gummi — ofte uten at en ordre på frimerker kom i stand.

Jacob Perkins og Joshua Butters Bacon var amerikanere. Perkins kom fra Boston i 1819 for å få kontrakt med Bank of England til å gravere pengesedler. Dette fikk han ikke. Allikevel opprettet han eget firma i London. I 1822 kom hans svoger J. B. Bacon, også fra Boston, inn i forretningen, hvor han i 1829 ble medinnehaber. Firmaet Perkins Bacon Co. ble oppløst i 1935. (I 1939 ble Perkins Bacon Limited registrert.)

Det var handlerne Charles og Harry Nissen og Thomas Allen som hadde fått fatt i Perkins Bacon & Co.s store arkiv. Dette forærte de til Royal Philatelic Society, London. I januar 1936 ble 50 pakkasser levert til R.P.S.L.'s hus. Den kjente filatelist og ekspresident av Royal, herr Percy de Worms, påtok seg arbeidet med å gjennomgå disse arkivsaker for å sortere ut det som kunne interessere samlere. Etter de Worms død fortsatte hans to medarbeidere, John Easton og Arnold Strange, ordningen av alt i de Worms ånd og fullførte således forfatterskapet av dette store og sjeldne verk. En rekke av illustrasjonene er fra den kongelige samling. Forfatterne har stor ære av sitt arbeid, som tok atskillig lengre tid enn beregnet.

Det er en prektig bok, og alle som arbeider med frimerkers historie vil før eller senere komme til å lese det som vedrører deres emne. En kan ikke vente å finne svar på alle spørsmål, men i alle fall på

langt fler enn ventet, i dette verk av høyeste kvalitet. Alle viderekomne samlere burde sikre seg et eksemplar. Pris £ 6-6-0 fra The Royal Philatelic Society, London, 41 Devonshire Place, London W. 1.

A. O.

Zumstein Europakatalog 1955. Forlag: Zumstein & Cie., Bern. 1264 sider. Format 13 × 20 cm.

Som vanlig kommer Zumstein med sin Europakatalog i prima hel sjirting. Katalogen er supplert med alt nytt som er kommet i det forløpne år, og der er foretatt en lang rekke prisforandringer i begge retninger. Det er særlig nyere utgaver som er gått opp, for øvrig synes prisene å ha stabilisert seg. Når markedet engang blir helt fritt, regner imidlertid redaksjonen med atskillig større svingninger.

Til hjelp for ikke-tysktalende kan man i år få ordlister inneholdende de viktigste ord og uttrykk oversatt til enten fransk, engelsk, nederlandsk, dansk, svensk, norsk eller italiensk, spansk portugisisk, russisk, tsjekkisk, polsk. Pris for hver av disse ordlistene er Schw. Fr. 0.75.

A. Sk.

AFA Europakatalog 1955. Forlag: Aarhus Frimærkehandel, Aarhus. 1168 sider. Format: 14,5 × 21 cm.

AFA-katalogen har også samme innbinding som før, nemlig hel sjirting, men den fås dessuten heftet. Utvidelsen i år er på 48 sider — og tar vi med tillegget bakerst, er katalogen meget godt à jour. Nytt av året er de områder som ungarerne besatte etter første verdenskrig. Der forekommer både dyre og billige merker, og vil være et populært objekt for samlere som vil samle avsluttede områder. For øvrig er det få forandringer i årets utgave.

Også AFA har stort sett det samme syn på markedet som Zumstein, og tilbyr merkene til katalogpris i den utstrekning de kan skaffes.

Den supplerende prisliste over danske 4-blokker er samtidig kommet i ny utgave.

A. Sk.

VARE FRIMERKERS UTSEENDE

Av borgermester Bertr. C. Middelthun.

Meget ofte leser man i dagspressen kritikk over våre frimerker, og denne kritikk kommer til dels fra filatelister som mener seg særlig sakkyndige på området. Nu er det jo så at «om smag og behag bør man ikke disputere». Men er det slik at våre norske frimerkeutgaver er så overordentlig mye styggere enn andre lands? Tenk det tror ikke jeg. Vi har faktisk noen av de vakreste frimerkeutgaver som overhodet har sett dagens lys. Dengang Norge nr. 1 for 100 år siden kom ut, ble dette frimerke utskjelt i pressen som overordentlig uheldig. Og kanskje må man medgi, at særlig vakkert er det ikke. Men vi har allikevel intet frimerke som har skaffet samlerne større glede eller har vist seg så interessant som dette vårt første frimerke.

Selvfølgelig er der ikke få mindre heldige utgaver av norske frimerker som virker uheldige i Norges-albumet — ett av de verste produkter er etter min mening Portoprovisoriene 1929, — det var dårlig gjort av Postverket å sende disse overtrykte portomerker ut i omsetningen. Og ellers er jo alle overtrykk av det onde — og vi har ganske mange av dem. Men 1929 var jo i så måte et særlig uheldig år. Da ble også 2 Skill 2 med løven overtrykt med 14 øre — det gamle slett gummierte frimerke som det skal ti manns styrke og tolv manns forstand til å få til å sitte på konvolutten.

Men de små seriene Ibsen, Bjørnson, Abel, Nansen, Maud, Kielland, Holberg, Garborg osv. er jo ganske vakre og morsomme serier, — ja, se på Garborg, som jo var en usedvanlig lite vakker mann, de tre frimerkene med Garborgs bilde er jo friske og jeg hadde nær sagt *flatterende*. Eidsvollmerkene — Kongemerkene er jo bra. Og så har vi *Polserien* — den serien er vel en av verdens vakreste frimerkeserier. Enkle, klare og strålende vakre. Tjenestemerkene fra de forskjellige land er som regel stygge.

Men vår første tjenesteserie av 1926 er en usedvanlig vakker serie, der er likefrem noe eiendommelig solid og nobelt ved den serien. Ja, stort sett har vi mange flotte frimerkeserier i vårt Norge — som en taler sa på Sola dengang Norsk Filatelistforbund ble startet her i Stavanger i

1931: Norge er såvel fra naturens side som filatelistisk sett et vakkert land. — Selvfølgelig er der også mye stygt — ved en votering i Stavanger Filatelistklubb ble de to *Folkemuseumsmerker* karakterisert som våre styggeste merker. Blant de vakreste hører vel Richard Nordraaks serien.

Men som sagt, smaken er forskjellig. En eldre filatelist og meget bereist herre medlem av Oslo Filatelistklubb, hevdet for noen tid siden i et brev at Norges vakreste merke var Norgeskatalogens 321. Landshjelpen 1943, 40 øre grått, vinterlandskap med stabbur. Og det må jo medgis at frimerket er vakkert.

Og én ting til. Dersom alle våre frimerker og serier var utelukkende kunstverker og estetisk tiltalende, så ble vel alt tatt i betraktning Norges-samlingen kjedelig. De mindre pene serier fremhever de vakre og gir derfor disse siste en større glans. Akk ja, slik kan man også se det.

Disse linjer fremkommer nærmest som en protest mot all den utidige kritikk som kommer frem i pressen mot våre frimerkers utseende.

Men det er spennende hver gang et nytt frimerke ser dagens lys, og selvfølgelig har her *Poststyret* og Postdirektøren et stort ansvar. Vi så jo vel tross alt flest mulig vakre merker i vår Norges-samling.

Men ellers er jeg personlig av den mening at det bør bremses og ikke sendes ut nye frimerker hvert eneste år. Det blir for mye av det gode — der trues med tre nye serier i år. Det høres unektelig faretruende ut.

Bertr. C. Middelthun.

Klubbsekretærene

anmodes om snarest å sende inn til redaktøren referater fra klubbmøtene.

Referatene bør være kortfattet og helst maskinskrevne.

ING. EDWIN MÜLLER OM FORHOLDENE INNEN U.S.A.s FILATELI

Ing. Edwin Müller, den berømte østerrikske filatelist, tidligere redaktør av «Die Postmarke», drivkraften i «WIPA»-utstillingen, som i 1938 forlot Østerrike for å slå seg ned i U.S.A., hvor han startet sitt kjente «Mercury Stamp Company», har i sommer vært på gamle tomter i det kjære Wien. Ved en festlig tilstelning som den østerrikske filatelistklubb «Vindobona» holdt for ham, meddelte han bl. a. følgende interessante ting om forholdene innen U.S.A.s filateli:

Foreningslivet er sterkt utviklet. Den førende og mest velhavende forening er «Collectors Club» i New York. Den har sin egen bygning, og budsjettet bare for biblioteket beløper seg til \$ 5 000 årlig. Klubbhuset har alle tenkelige bekvemmeligheter: Foredragssal, bibliotek, utstillingsværelser, utstillingsmontrer, prøverom for ekspertiser etc. Klubben underholder ca. 20 spesialist- og studiegrupper for alle land. Kontingenten for medlemmer som bor i New York, er \$ 25 pr. år, for utenbysboende \$ 5. Klubben har ca. 1200 medlemmer og utgir sitt eget tidskrift, «The Collectors Club Philatelist».

I alminnelighet er tallet på medlemmer i de amerikanske klubber meget høyt. Der er tre foreninger som hver har over 10 000 medlemmer. Kvinnenens deltakelse i filatelien er meget større i U.S.A. enn i Europa. I New York finnes en egen klubb bare for damer. Medlemskontingenten er i alminnelighet 1 à 2 \$ pr. år. Og selvsagt finnes det også en utvalgsvirksomhet hvis omsetning årlig er mellom 100 og 200 tusen \$.

De større foreninger har alle sine egne tidsskrifter. Disse kommer ofte 2 ganger i uken og i et opplag av opp til 40 000 eksemplarer. Det samlede ukeopplag av filatelistiske tidsskrifter er ca. 300 000. Abonnementsprisen er lav: \$ 2.— for et tidskrift som kommer 52 ganger i året. Foreningstidsskriftene offentliggjør fra tid til annen medlemsfortegnelser med angivelse av samleområder, og både samlere og handlere kan her finne sine forbindelser. Av kataloger selges Scott i ca. 50 000 pr. år.

Man antar at det i U.S.A. finnes ca.

500 000 alvorlige samlere. 90 % av disse samler U.S.A., 5 % samler U.S.A. + 1 land i tillegg. De resterende 5 % er specialsamlere av forskjellige land. Der samles ved hjelp av kataloger og spesiallitteratur. Mangler disse hjelpemidler for et land, kommer det i periferien, eller blir i det hele tatt ikke samlet. Interessen for klassisk materiell er i den senere tid økt voldsomt. Amerikanerne foretrekker brev, som blir verdsatt langt høyere i U.S.A. enn i Europa. Ubrukte klassiske merker er også sterkt etterspurte. Kravene til kvalitet blir sterkere og sterkere, og særlig legges stor vekt på god sentrering. Perfekt sentrete merker betales med mange ganger katalogverdien. Motivsamling er meget utbredt i U.S.A., og ing. Müller var av den oppfatning at denne samleåte — som bare har en løselig tilknytning til filatelien — likevel kan yte den store tjenester, idet mange mennesker gjennom den blir interesserte i frimerker og derved ofte også for den virkelige filateli.

Gjennomsnittsmateriell er billigere i U.S.A. enn i Europa, men førsteklasses materiell er til gjengjeld betydelig dyrere, framfor alt merker på brev, ubrukte klassiske merker og bestemte grupper før-filatelistiske brev. De sjeldneste objekter blir hamstret og tar veien til panserhvelvene. For de sjeldneste objekter er det alltid kjøpere for hånden, og dette gjelder for objekter med en salgspris av 100 000 \$ og derover.

Handlerne i New York er konsentrert i to områder, — butikkene finner man i Nassau Street, kontorene og auksjonsfirmaene i Fifth Avenue. I New York finnes det ca. 25 auksjonsfirmaer, slik at det mange dager kan foregå inntil 5 auksjoner samtidig. Som en følge av etterspørselen har 90 % av handlerne spesialisert seg på U.S.A. og Det britiske samvelde.

Ing. Müller opplyste til slutt at han for tiden arbeider på en katalog over europeiske klassiske merker til og med 1875. (Hans artikler i The Mercury Stamp Journal danner sannsynligvis grunnlaget for denne katalog. Red.)

Hvem er hvem - ?

Redigert av Wilhelm K. Støren.

George Smith Patton.

Patton ble født i California i 1885 og ble i 1909 uteksaminert fra militærakademiet West Point. Han tjenstgjorde som kavallerioffiser, og ble aide-de-camp hos gene-

ral Pershing, først under ekspedisjonen i Mexico 1916—17, og senere i Europa. I november 1917 ble han den første offiser som fikk kommandoen over en tank-avdeling i den amerikanske hær. I mellomkrigstiden syslet han med organiseringen av panseravdelinger, og i 1940 ble han sjef for 2. panserdivisjon. I 1941 ble Patton generalmajor, og i 1942 ble han under general Eisenhower kommando leder for de amerikanske styrker i Marokko. I 1943 ledet han 2. armékorps i Tunis, og etter at tyskerne var nedkjempet der, kommanderte han 7. amerikanske armé på Sicilia. På grunn av en episode som skyldtes generalens altfor store krav til sine underordnede, ble han kalt til England, hvor han ble inntil invasjonen i Normandie fant sted. Der deltok han som sjef for 3. amerikanske armé. Det var denne styrke som ga støtet til tyskernes sammenbrudd i Frankrike.

Pattons gå-på-humør smittet hans soldater, og hans styrker lå alltid foran ledelsens timeplan. Patton utnyttet enhver sjanse og situasjon og kullkastet stadig sine sjefers planer. De reprimander han fikk, virket øyensynlig ikke, og berømt var hans svar da han ble bebreidet at han hadde erobret en by på den andre siden av Rhinen uten ordre om å sette over elven. Han telegraferte da til Eisenhower og spurte om han skulle levere byen tilbake til tyskerne! — I april 1945 ble Patton general. Kort etter omkom han idet hans bil kjørte mot en wire som tyske sabotører hadde spent over veien. Han ble hårdt såret og døde kort etter på sykehus.

En tredje av den siste verdenskrigs generaler, som imidlertid er still going strong, er også avbildet på frimerker. Det er general MacArthur, som forekommer på et av Philippenes merker, utgitt for å hedre ham som øygruppens befrier.

Douglas MacArthur.

Han ble født i 1880, og ble uteksaminert fra militærakademiet West Point i 1903 som den beste på sitt kull. I 1904 ble han løytnant i Pacific-divisjonen og var deretter adjutant, først hos sin far, generalløytnant Arthur MacArthur og senere hos president Theodore Roosevelt. I 1911 ble han medlem av generalstab, hvor han var til 1917, da han ble satt til å trene opp den 42. divisjon som han dro med til Frankrike. I 1918 ble han forfremmet fra oberst til brigadegeneral, og ledet den 84. infanteribrigade under offensiven sommeren og høsten 1918. Ved krigens slutt hadde han kommandoen over 42. divisjon. Deretter

deltok han i okkupasjonen av Tyskland til 1919, da han ble stabssjef og vendte tilbake til Washington. 1920—22 var han sjef for generalstabens avdeling for Philippinene. Etter å ha innehatt forskjellige stillinger i Statene, ble han i 1928 leder for den amerikanske tropp ved Olympiaden i Amsterdam, hvor denne tropp gjorde en imponerende innsats. I 1930 ble MacArthur generalmajor. I 1935 ble han utnevnt til øverste militære rådgiver for myndighetene på Philippinene, og året etter ble han feltmarskalk i den philippinske armé. I 1937 tok han avskjed i den amerikanske hær og fikk rang som general utenfor nummer.

I 1941 ble MacArthur igjen kalt til tjeneste i den amerikanske hær, og nå begynte den neste store periode i hans liv. Han ble øverstkommanderende for alle amerikanske styrker i Det fjerne østen, og ble forfremmet til generalløytnant i desember 1941, da Japan gikk til angrep. Etter å ha ledet forsvaret av Philippinene, dro han i januar 1942 til Australia for å forberede motangrepet mot japanerne. Han ble utnevnt til øverstkommanderende i det sørvestlige Stillehav og greide å stanse det japanske angrep på Ny Guinea, hvorefter han grep offensiven. I 1944 ledet han erobringen av Admiralitetsøyene og gjorde landgang på Leyte. I desember samme år ble han utnevnt til general. Våren 1945 ledet han invasjonen på Luzon og erobret Manila tilbake i februar. I juli var Philippinene gjenerobret. Han var da øverstkommanderende over alle amerikanske landstridskrefter i Stillehavet, og ble i august utnevnt til alliert øverstkommanderende for å motta den japanske kapitulasjon.

Etter at Japan kapitulerte slo MacArthur seg ned i Tokio for å lede avrustningen, demokratiseringen og gjenoppbyggingen av den slagne fiende, og vant seg etter hvert ved sin diplomatiske handlemåte en stor plass i japanernes hjerter. Da nordkoreanerne i juni 1950 gikk til angrep på Sør-Korea, ble MacArthur utnevnt til De forente nasjoners øverstkommanderende, og ledet med stor ro den defensiv som F.N.-styrkene måtte foreta inntil de kunne innlede sin store offensiv høsten 1950 med landgangen ved Inchon. Tross advarsler lot MacArthur F.N.s styrker rykke fram helt til grensen av Mandsjuria, og utløste derved den kinesiske intervensjon. — Under inntrykket av det kinesiske press uttalte MacArthur offisielt at man burde gå mere offensivt til verks mot China, og satte seg utover ord fra president Truman. Resultatet var en kompetansestrid som endte med at MacArthur ble avsatt av presidenten og kalt hjem til U.S.A.

Sarah Bernhardt (1844—1923).

Fransk-jødisk skuespillerinne. Debuterte i 1862 på Théâtre Français, hvis prima-donna hun var fra 1872 til 1880. Med sitt fantasifulle og lidenskapelige temperament, sin tindrende virtuositet og skønne stemme sto hun gjennom over 50 år som verdens største scenekunstner ved siden av Eleonora Duse. På en av sine verdensturneer besøkte hun Nationaltheatret i Oslo i 1902. I mange år

ledet hun Sarah Bernhardt-teatret i Paris, og spilte selv etter at hun hadde mistet sitt ene ben. Til hennes mest berømte roller hørte Phædra, Hamlet, Kameliadamen og Ørneungen. Hennes memoarer utkom i 1907.

Thomas Robert Bugeaud de la Piconnerie.

Fransk offiser, født 1784 i Limoges. Kjempet under Napoleon i Russland og senere i Spania. I 1815 støttet han Napoleon under de 100 dagene, men da hæren ble oppløst, slo han seg på jordbruk. Under julirevolusjonen i 1830 gikk han igjen inn i hæren som brigadegeneral, og ble i 1831 medlem av Deputertkammeret. I 1834 slo han ned et opprør i Paris, og ble deretter sendt til Afrika, hvor han i 1836 beseiret riffkabylene under Abd-el-Kader. I 1837 sluttet han en uheldig fredsavtale med marokkanerne i Tafna. 1840 ble han generalguvernør i Afrika, og knuste et stort anlagt marokkansk opprør i slaget ved Isly i 1844. I 1847 ble han avløst som guvernør. Under februarrevolusjonen 1848 søkte han forgyves å slå ned opprørerne i Paris. Da republikken ble innført, tilbød Bugeaud sin tjeneste, men ble avvist. Napoleon III tok ham derimot i sin tjeneste, gjorde ham til hertug av Isly og marskalk av Frankrike og sjef for Alpe-armeen. Bugeaud døde imidlertid kort etter i 1849.

Trip Abroad.

We journey to Vienna, to Paris and to Wales,

To Norway and to Denmark by auto and by rails,

To Egypt and to Smyrna, to China and Peru,

To Sweden and to Poland, explored them thru and thru.

We travelled on to Naples, to Lisbon and to Rome,

To Dresden and to Athens and there fell quite at home.

We stopped awhile at Belfast, at Calais and at York,

At Argyle and at Limerick to hear the natives talk.

We hied away to Milo, Palermo and Madrid,

To Corea and Kilead by green forest hid;

To Corinth and to Bristol, to Stockholm and to Leeds,

To Carthage and to Cornish, all famed for noble deeds;

Then back by way of Mexico in sunshine and in rain,

And throughout this entire journey — never left the State of Maine.

Walter Colburn in «Cover».

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer besørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

holdt møte nr. 275 som fellesmøte med Tønsberg og Horten Filatelistklubber onsdag 26. mai på Store Reistad i Lier.

På Store Reistad, hvor man forresten hadde sørget for et aldeles nydelig vårvær, var det stor stemning allerede fra ankomsten av. Selve stedets beliggenhet, med en skjønn utsikt utover Lierbygden, samt de nydelige festlokaler, gjorde selvsagt sitt til å skape den rette ramme rundt møtet. — Etterat de forskjellige deltakere hadde samlet seg i peisestuen, gikk vi til bords. Det er ikke tvil om at den nydelige maten ble vederfaret all rettferdighet. Jeg må for øvrig tilføye at rettene ble passe spekket med taler fra forskjellig hold, selvsagt først og fremst fra formannen i Drammensklubben, som samtidig fungerte som formann i festkomiteen. Likeledes talte de respektive i Tønsberg- og Hortensklubben, samt noen andre.

Etter maten var det forskjellig underholdning. Vi fikk sang av en liten pike og musikalsk gjettekonkurranse ved herr Reinsfeldt. Så var det kaffe og kaker, og også det smakte fortreffelig. Herr Smith og frue var og tok imot «Frk. Drammen» som ble utloddet med klær og det hele. Tiden gikk dessverre så altfor fort i den hyggelige stemning. O. H. F.

Medlemsmøte nr. 276 ble holdt mandag 13. september 1954 i Central Hotell, under ledelse av formannen, ingeniør Sverdrup, som ønsket medlemmene vel møtt til det første møte etter en våt og regnfull sommer.

Siden siste møte var to av klubbens medlemmer avgått ved døden, nemlig faktor Johan Wormsen, opptatt 10/4—42, død 11/7—54, og reisende Werner Wærnersen, opptatt 12/12—41, død 11/6—54.

«Populær Filateli» var ankommet i rute, likeledes kom 24 brosjyrer angående Stockholmia 55, 2 nr. av Dansk Filatelistisk Tidsskrift, 3 nr. av The Stamp Lover, samt under over alle undere — 1 nr. av Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

Referat fra de to foregående møter ble opplest og godkjent uten bemerkninger.

Bytteforstanderen, herr Thorgersen, ligger syk på Drammens Sykehus. Formannen foreslo at foreningen sendte ham en blomsterhilsen, og medlemmene ga sin tilslutning til forslaget.

Så gikk vi over til annen post på programmet: «Litt om verdens sjeldneste frimerker og disse på brev, med demonstrasjon av fargetrykk av dette i autentiske farger», ved formannen. Han hadde benyttet en artikkel i det verdenskjente tidsskrift «Life» som utgangspunkt for sitt foredrag, og hadde fått tak i så mange eksemplarer av bladet at medlemmene kunne følge med i det mens han holdt sitt foredrag. Hele forsiden av bladet var dekket med frimerkeavbildninger i autentiske farger, og inne i bladet var det 8 sider med fargefotografier av noen av de mest sjeldne frimerker i verden. Artikkelen begynte med det kostbareste frimerke som kjennes, nemlig 1 cent 1856 fra British Guiana til en verdi av ca. 700 000 kroner, og går så videre med merker til svimlende priser, merker som overhodet ikke utbys til salgs. — Artikkelen var meget interessant og kan sikkert gi stoff til flere foredrag, likesom den er en glimrende reklame for filateliens, idet «Life» vel er et av de mest utbredte blad som finnes. — Formannen høstet stor applaus for foredraget, som var både morsomt og underholdende.

23 medlemmer var til stede på møtet, som ble avsluttet med en utlodning.

O. H. F.

ØRSTA FILATELISTKLUBB

Første møtet etter ferien vart halde 17. september, då formannen, kunstmålar Karl Straume, hade vore utanlands på stipendferd. Me plar verte innbedne som gjestar hjå kvarandre. No var det formannen og frue som var vertar, og dei fleste medlemer møtte fram.

Formanne nbaut alle hjarteleg velkomne både til møtet og i heimen, og helt so ei spanande og innholdsrik tala frå ferdi der ute i 2 månader. So opna fru Straume dører og baud inn til matykt med herlige rettar som slapp å venta; me tok for oss med gleder.

Etterpå dryfte me so vanlege lagssaker, soleis var me fegne over at vårt kjære organ, filatelistbladet, no var kome og i fin form som vanlegt. På oppmoding syntte formannen fram si «heile» Noregssamling, både brukt og ubrukt; den ubrukta vanta enno noko, men der var verdfulle ting. Likeso la han fram sitt Islandske album, som var nær på fullsett, ei fin samling. Han la ogso fram F.N.-frimerker som han nett hade fått kjøpt i København av herr Reddersen, ein solid og svært kjekk mann å ha å gjera med.

Til aukjsonen for lagskassa gav herr kjøpmann S. Sveen fleire fine merkje og fylggebrev frå utlandi.

Fru Signe Garmo tok så ordet og helt ei kjenslefin tala for formannen for framifrå arbeid for klubben, og til fru Straume for den hugnadlege kvelden i heimen her. — Det gilde møte slutta kl. 23.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

Utvalgshefter tilstilles klubber og medlemmer på forlangende.

G. Norli — Arendal.

Send me 100 stamps of your country. Receive 100 stamps of Germany. All letters answered.
Hans-Joachim Griephan, Bautzenerstr. 8,
Berlin W 35, Tyskland.

Finnland, 200 forskj., n.kr. 8.00, 300 forskj. 25.00. Østkarelen kompl., 28 forskj., 25.00. 1 kg postforseglet kilovare 30.00. Finnland spesial-katalog 2.00. I bytte mot ustempl. kurserende norske frimerker.

Lauri Peltonen — Frimerkeforretning,
Hangö — Finnland.

Köper obegagnat Norge nr. 50 a, 51 III b, 53 IV, 53 VIII, 54 II a B & E, 54 II otandat, 54 III A & B typ. 2 & 3. Till salu eller bytte mot föregående nr. 64 stå. vm. obegagnat.

Lippe Persson, Varberg, Sverige.
(OFK-medl.)

Ønsker De kontakt med andre land? «Filatelistisk Vejviser» inneholder kun adresser på kontaktsøkende samlere og kupong til gratis opptagelse. Utkommer i alle land. Pris 3 int. svarkuponger.

Holger Jensen, Soldugvej 16, Kastrup,
København, Danmark.

Exchange unused Europe stamps against Spain and Colonies.

Rafael Martinez, Prado 10—1º, Madrid.

Ich suche in Tausch: Norge seit 1940 (auch in Mengen). Gegeben wird: Alle Länder die Sie wünschen.

J. W. Gerretsen, Pansierstr. 48,
Scheveningen, Holland.

I give 200 dif. stamps France, Belgium, Belgian Congo against 200 dif. stamps from following countries: Iceland, Denmark, Sweden, Norway, Finland, Russia, Lithuania, Latvia, Estonia.

Delnewville, K. 21, Diksmuidelei,
Brasschaat, Belgien.

Suche Flugpostmarkentausch aus ganzen Welt. Gebe ungarischen Flugpostmarken.

Dr. Schermann Imre, Szolnok,
Dr. Balogh Kalmanstr. 4, Ungarn.

Kjenner De forbundsnålen? Den koster bare 5 kroner og er laget i sølv. De kan sikkert få den gjennom Deres klubb, som kan bestille den fra

F. C. Svendsen — Bergen.

Israel — et framtidsland for samlere! — Godt utvalg i ubrukke, brukte og førstedagsbrev fra Israel. Vi har også godt utvalg i tyske og finske merker!

Tarzan Kortevare, Olav Ryes pl. 6, Oslo